

mis

li

THOUGHTS — LETO 33

DA se tudi naša priseljenska družina stara, je kaj očitno in nobena skrivnost. Leta tečejo svojo pot in vedno več je med nami upokojenec. Naravno je z dviganjem števila ostarelih med nami tudi vedno več smrtnih primerov.

Vse to nujno vpliva na število naročnikov MISLI in s tem na bodočnost našega lista. Pretekli teden sem n.pr. dobil pismo ene naših družin: "Mama prosi, da ustavite list, ker so ji oči popolnoma opešale..." Pa je eden dolgoletnih naročnikov manj — ob tem pa se le čudim, da od "mladih dveh", oba Slovenca že preko srednjih let, nobeden nima interesa za slovensko branje. In nedavno sem prejel drugo tako pismo: "Žena je umrla, jaz pa ne berem veliko. Ustavite list..." Ime pokojnice sem prestavil iz seznama naročnikov v Matico pokojnih. R. I. P. To se dogaja kar prepogosto. Redek je primer, kot je bil lansko leto, ko po smrti žene mož Italijan — v ljubezni do svoje pokojne življenjske družice — nadaljuje z naročnino, četudi ne zna našega jezika...

Morda zdaj bolj razumete, zakaj mi je toliko na tem, da vsaj pošta ne vrača MISLI s pripisom: Se odselili! Kdor ima MISLI rad, bo ob selitvi spremenil naslov. In pa: novi naročniki naj maše nastale škrbine. Letos sem jih zapisal že sedemnajst novih. Dobrodošli!

— Urednik in upravnik

K naslovni sliki: Z veliko nočjo je našo rodno domovino obiskala pomlad. Tudi Rožnik nad Ljubljano že v svežem zelenju pričakuje vstalega Zveličarja. Aleluja!

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 — Tel.: (03)861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam — Stava in priprava strani (Typing and setting): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)380 6110

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac—Škerlj), zepna izdaja. Ravno kar dospela nova pošiljka. Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — 280 strani. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharjskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Cegljarja. Cena 2.— dol.

TRENTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.— dol., broširana 3.— dol.

MISLI OB PRAZNIKU

NEKAJ velikonočnih misli bi rad podal bralcem, zato brskam po virih za ta letošnji uvodnik. Tole je pred nekaj leti napisal o prazniku Kristusovega vstajenja — veliki noči — mariborski škof Franc Kramberger:

Na križ pribiti, umrli in pokopani Kristus je tretji dan vstal od mrtvih. Z dušo in poveljanim telesom je vstopil v polnost večnega življenja, v popolnoma novo stvarnost, nov red bivanja. Njegovo vstajenje ni vrnitev ali korak nazaj v prejšnje življenje, marveč korak naprej: je prestop vseh zakonov narave in vstop v najvišji svet, v nam še nerazumljiv in nedostopen, toda najlepši način življenja.

Zato je Marija Magdalena na velikonočno jutro tako preprosto oznanila učencem svoje doživetje ob praznem grobu: "Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili" (Jan 20,2). Razumljivo je, da ni vedela in ni mogla vedeti, ker tistega "kam" ni mogla spoznati.

Kristusovo vstajenje je božji dogodek, tako božji, da ga ni mogoče videti, s čuti zaznati, z razumom spoznati in z znano dokazati. Zanj je možno le pričati. Zato sveto pismo ne navaja očitve vstajenja, ampak priče, ki so videle prazen grob, odvaljen kamen, raztrgane pečate, morda tudi prestrašene in pobegle stražarje, — priče, ki so se srečale z vstelim Zveličarjem, ga videle, slišale, otipale, jedle in govorile z njim, a njegovega vstajenja niso videle, niso mogle videti.

Zato pravi Peter v imenu vseh apostolov: "Mi smo pričali, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu on, ki so ga celó na les razpeli in umorili. Bog ga je tretji dan obudil in je dal, da so ga videli — ne vsi ljudje, ampak od Boga prej odbrane pričali, mi, ki smo z njim jedli in pili, potem ko je od mrtvih vstal; in nam je naročil, naj ljudstvu oznanimo in spričujemo..." (Apd 10, 39—42).

Posebno dragoceno je pričevanje apostola Pavla, tistega Savla, preganjalca Cerkev, ki ga je pred Damaskom zaustavil vstali Kristus, ga spreobrnul in postavil za neovrgljivega pričevalca svojega vstajenja.

Pavlova pisma so polna velikonočnega pričevanja, zlasti prvo pismo Korinčanom, kjer je zapisal: "Izročil sem vam pred vsem to, kar sem tudi prejel, da je Kristus za naše grehe umrl, ... da je bil pokopan in da je tretji dan vstal, ... da se je prikazal Kefu (Petru) in potem dvanajsterim; potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati ... Potem se je prikazal Jakobu, nato vsem apostolom. Nazadnje za vsemi pa se je kakor negodniku prikazal tudi meni" (1 Kor 15, 3 — 8).

LETNIK 33

ŠT. 4

APRIL 1984

VSEBINA:

Misli ob prazniku — škof Franc Kramberger — stran 65

Pesem vstajenja — Ivan Cankar — stran 66

Naša velika noč — e. t. (Sv.Sl.) — stran 67

Iz papeževnega govora slovenskim romarjem — stran 68

Teptanje človekovih pravic — J. K. (Kat.Glas) — stran 69

Njen glas je utihnil ... (+ Franja Golobova) — Danica K. Petriček, Argentina — stran 70

Nezasedena miza — Velikonočna zgodba iz Rusije — M. Lakota (prevedel M. I.) — stran 72

Velika noč in čebela — Z. — stran 73

P. Bazilij tipka ... — stran 75

Izpod Triglava — stran 78

Božja beseda — Služite Bogu! — Psalm 2 — P. Ciril — stran 80

Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 82

Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 85

Naše nabirke — stran 85

Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 88

Znamkarska zanimivost — stran 89

Med cvetno nedeljo in velikim petkom — stran 89

Z vseh vetrov — stran 90

Kotiček naših mladih — stran 92

Križem avstralske Slovenije — stran 93

Po "slovensko" se nasmejmo! — stran 95

Da bi s Kristusom v stali
— Vam vsem za praznike želita
uredništvo in uprava MISLI.
Enako Vaši slovenski duhovniki
in slovenske sestre v Avstraliji
ter posinovljeni misijonarji
v deželi Togo, Afrika.

Njegovo pričevanje doseže svoj višek v znanem stavku: "Če pa Kristus ni vstal, potem je prazno naše oznanjevanje, prazna tudi naša vera, . . . smo lažnive priče božje, ker smo pričali zoper Boga, da je obudil Kristusa" (1 Kor 15, 14 — 15). Takoj za tem pa je zapisal jasne besede: "Toda Kristus je vstal od mrtvih" (1 Kor 15, 14 — 15), kakor da je hotel reči: Bodite brez skrbi, vstal je, mi smo priče!

Velikonočno pričevanje apostolov in prvih kristjanov, katerih vera v vstalega Gospoda je bila edini "zločin", je zapečaten in overovljeno z mučeniško krvjo. Ima tako moč resnice, da je preživelo vsa pregnanstva, vse preganjalce in živi še danes. Kristusovo vstajenje ni namreč samo Kristusov dogodek, marveč tudi naš dogodek.

Vsebinska in moč Kristusovega vstajenja nas osvobaja vseh mikavnih zemeljskih idolov in nadomestkov. Ta velikonočna vera nas naredi svobodne pred vsemi silami sveta. S tem vstajenjskim upanjem že sedaj presegamo meje časa in prestopamo prag večnosti. Z vstelim Zveličarjem smo tudi mi zmagovalci smrti. Ne ustavljamo se ob robu prepada, nič, nesmisla in obupa, naš pogled sega že sedaj v brezmejno življenje, v dan brez zahoda, v življenje brez smrti, v večno slavo.

Pesem vstajenja

Luč je in Bog je, radost in življenje!
Svetlejši iz noči zasije dan,
življenje mlado vre iz starih ran
in iz trohnobe se rodi vstajenje.

V nečisto noč, v sramoto in ihtenje
en žarek je iz večnosti poslan,
zapel je glas od angelskih poljan —
svetlobe večne slavno oznanjenje.

Vsi vi, skoz mrak pod križem vzdihujoči,
vsi, vsi strmeči nemi v črna tla —
prišlo je znamenje! V tej zadnji noči

zablisnilo se je od vrh neba —
vstanite, vriskujoči in pojoči,
pozdravljena nebeška glorijska!

IVAN CANKAR

NAŠA VELIKA NOČ

SLOVENSKA DUŠA, ki so jo iskanje dela in kruha, grozovite vojne vihrje, ali pa kruto preganjanje razgnali širom sveta, se je v teku let privadila na tuje navade in običaje, svojsko čutenje in svojevrstno doživljanje tudi religioznega pojava. Vrsta okoliščin, ki so stoletja in stoletja bile tesno povezane z narodovim doživljanjem globokih misterijev krščanstva, se je popolnoma prelevila, in hočeš - nočeš, jih je moral naš človek tako dojeti, sprejeti in v njih ohraniti svojo globoko vernost.

Tako smo že skoraj pozabili, da je kdaj nas, ali pa morda naše starše (to velja za mlade) za božič zeblo; da jaslice pravzaprav niso prave jaslice brez snega in da ni lepa pot k polnočnici, ako pod škornji ne škriplje sneg, medtem ko mesec osvetljuje s čarobno svetlobo podeželsko pokrajino in ji podarja blagost miru božične noči.

Morda je manj opazna sprememba, ki jo moramo doživljati okoli velikonočnih praznikov. Rano pomlad je pač lažje zamenjati za zgodnjo jesen. Vendar — kolikokrat se tej slovenski duši stoži, ko se sredi pričakovanja velikonočnih praznikov za hip umiri v tem vsakdanjem hitenju in vrvenju, pa se ustavi ob robu parka, ali na mirni predmestni ulici, ter se zamisli v predstavo znamenja, križa ob poljski poti. Tu ni znamenja, ne polja; pa tudi ta bori del narave, ki nam ga pušča betonska civilizacija, ne brsti v vsej bučni sili pomladanske prebuditve. V zamisel mirno pada v vrtnicu suho listje z dreves, ki se počasi, skoro upirajoč se, pripravljajo na skorajšnje zimske spanje.

Narava se je prelevila. Vendar se duša vrpne nad to in rada mi zapoje iz daljnih spominov tisto čudovito pesmico:

Zvončki beli
so zapeli:
Krist je vstal! . . .

Saj smo se znali prilagoditi in čeprav se ne moremo popolnoma otresti skrbi pred bodočnostjo, naše izseljenske skupnosti, nam prav velikonočni prazniki dajejo vero, ko se prastare tradicije, stoletni običaji prilagode in na jesen — namesto na pomlad — zbrstijo v tej deželi pod Južnim križem. Saj je tako prijetno, ko si dekle ali žena, pa mož in fant ukradejo kako urico, da pohite in povežejo butarice za slavnost

cvetne nedelje. Sicer so te res skoraj igrače proti butaram, kot smo jih bili navajeni doma in kot jih opisuje Cankar, ali pa nam jih je narisal Gaspari. A bistvo je isto. In slovenski trak, vezan v obeljcih, ali pa obeljci barv našega slovenskega traku — vse to nam zgovorno priča, da ima pač vsak narod, tudi raztresen po svetu, pravico po svoje klicati "Hozana Sinu Davidovemu!"

In potem veliki četrtek. Saj bi gotovo lahko več ljudi prišlo k obredom. Pa tudi v tem čutimo odjek tujine — nove domovine. Večina mora na delo za ves dan. Vendar, vsaj meni se tako godi: tudi če ne morem k obredom v slovensko cerkev, v mislih in celo v ušesih mi zapojejo pevci sveto pesem "Večerja zadnja je minila. . ." In v grlu me ob tem stisne k joku, kot takrat, ko ob božjem grobu premišlujem, da sem pravzaprav tudi jaz, bistveno jaz, kriv obsodbe, trpljenja in smrti Zveličarja.

"Oljsko goro tiha noč pokriva. . ." Ali ima še kak drug narod toliko pesmi, ki spremljajo vsak Kristusov korak ter mu posvetijo navdih in melodijo? Res je, da so božične pesmi povsod lepe in številne. A skrivnost velikega tedna smo znali Slovenci na poseben način oprevati. In z njimi stopamo po svetu, ob njih prepevanju nam je lažje, ko z dvojne perspektive iščemo sintezo našega verskega in narodnega čutenja. Tudi ko

čutimo izumiranje tradicije in običajev, ne le med nami, saj je zadnji koncil spremenil veliko stvari, poudaril bistveno in odpravil navlako, četudi je bila ta morda celo lepa in ljudem privlačna. Pa vendar nam je toliko in tako obilno pustil, da iz tega lahko še dolgo črpamo.

"Kraljevo znamnje križ stoji . . ." Usoda nam je odkazala, da smo mi križ sprejeli in ga ponesli v tujino. Tudi to vživljanje v svet, ki nam je vedno manj tuj, je del našega križa — pa tudi naš blagoslov, ako ga vdano in hvaležno sprejmemo ter ga po pravi poti nosimo. Iz tega križa nam rastejo oljke in male butarice, pa tudi "žegen" velike sobote, ko se pripravljamo po družinah, da ponesemo k blagoslovu pirhe in potice,

pa gnjat, hren in morda še pelin . . . Ta velikonočna jedila nam potem na velikonočno jutro govore o domačem proslavljanju vstalega Zveličarja. Kljub našemu življenju daleč od rodne grude. Ali fantje še kaj sekajo pirhe? Otroci pa so z veseljem povzeli tudi tukajšnjo navado čokoladnih pirhov. Nič ni napak, ko se po družinah za praznike obdarujejo z njimi.

Taka je ta "naša" velika noč. Velika noč slovenskih pesmi in običajev sredi južne jeseni razcvetih krizan-tem in padajočega listja. Tudi v njej je slovenska duša našla svoj prostor ter se po domače vgnedila. In iz te jeseni raste močna in srečna, ko vesolje zapoje pesem veselja in zmage: KRIST JE VSTAL!

e. t.

Tudi na planino Goreljek (Pokljuka) je prišla pomlad . . .

. . . Bodite dosledne priče žive vere in goreče ljubezni do Boga in do bližnjega.

Vsem naj bo za zgled vaše spoštovanje do človeka in do življenja v vseh njegovih dobah — od spočetja pa do dozorelosti.

V vaših družinah in cerkvenih skupnostih naj raste prizadevanje za versko in moralno vzgojo otrok in mladine. To je danes težka naloga, hkrati pa prva dolžnost in sveta, nedotakljiva pravica staršev in Cerkve.

Posvečujte "Gospodov dan", kakor vam naročajo vaši škofje v pastirskem pismu za letošnji postni čas.

Nikoli naj ne preneha vaša molitev za duhovniške in redovniške poklice, za katere je bila vaša dežela vedno rodovitna mati.

Pri dejavnih prizadevanjih za skupno dobro in splošen napredek črpajte navdih in moč v pristni in živi krščanski veri. Tako boste v resnici evangelijski kvas v Jugoslaviji in sredi sveta, h kateremu je poklican vsak človek, da bi tako v polnosti dovršil sebe in bil srečen v času in v večnosti.

Znana mi je vaša prisrčna pobožnost do Matere Marije. Zato izročam vas in vse vaše rojake v materino varstvo Njej, ki jo po vaših domovih in v tolikih svetiščih kličete za Pomočnico in Kraljico.

Vam, ki ste tukaj zbrani, vašim dragim in še posebej bolnim in trpečim, mladim in vsemu slovenskemu ljudstvu iz srca podeljujem svoj apostolski blagoslov.

(Iz govora papeža JANEZA PAVLA II. slovenskim romarjem — 24. februarja letos — v lepi tekoči slovenščini)

Teptanje človekovih pravic

Članek je izšel v goriškem "Katoliškem glasu" in ga skoraj v celoti objavljamo. Sicer nam v bistvu ne pove nič novega, obenem pa zelo veliko s svojimi zgovornimi podatki. Vsekakor naj nas spomni, da pri vsem tem ne smemo biti gluhi, slepi in tihi, vse dokler sami ne trpimo krivice.

PRED NEKAJ MESECI je izšlo poročilo ustanove "Amnesty International" za leto 1982. Iz njega je razvidno, se je v tem letu kar 117 držav pregrešilo zoper človekove pravice. Ti prekrški vsebujejo smrtno obsodbo brez predhodnih sodnih procesov, umore političnih nasprotnikov, aretacij in mučenja zapornikov brez vsakega procesa, sistematična preganjanja oporečnikov raznih veroizpovedi. Največ kršitev zoper človekove pravice so ugotovili v Vzhodni Evropi, per Afriki, Aziji, Srednjem Vzhodu, v Srednji in Južni Ameriki, medtem ko sta Severna Amerika in Zahodna Evropa v tem oziru dovolj v redu, čeprav bi bilo treba tudi tam še marsikaj izboljšati.

"Poročilo 183" organizacije "Amnesty International" obsega 351 strani. Iz njih izvemo, da so brez graje države Belgija, Švica, Norveška in Finska. Države kot Jordanija, Kuvajt, Združeni arabski emirati ob Perzijskem zalivu in Katar pa so nasprotno omenjeni organizaciji sploh prepredile dostop do informacij. Veliko ovir je ta organizacija naletela pri poizvedovanju v Kitajski, Dominikanski republiki, v Vzhodni Nemčiji, Sovjetski zvezi, Poljski, Argentini in Zairu. Veliko držav je svoje podatke politično prikrojilo v svojo korist, med njimi Sovjetska zveza, Združene države ameriške in Velika Britanija.

Najmanj 1609 oseb je bilo v letu 1982 usmrčenih v 42 državah potem ko so bile obsojene na smrt. Še kot drugih 1435 smrtnih obsodb je bilo izrečenih v 60 državah. To so številke, ki jih je ugotovila "Amnesty International", dejansko število pa je gotovo večje.

V nekaterih državah so človekove pravice popolnoma nepoznane. V Afganistanu je bilo na tisoče ujetnikov kruto mučenih s strani filozovjetskega režima; v zahodnoafriški državi Gvineji je že pred šestimi leti izginilo 2.900 oseb ne da bi našli sled za njimi; več tisoč političnih umorov so zabeležili v srednjoameriških

državah Gvatemali, Salvadorju in Hondurasu; v Kitajski se nadaljuje z množičnimi procesi proti tako imenovanim reformistom. V Pakistanu se obtožence biča v javnosti. Dramatičen je položaj v Iranu, kjer si sledijo usmrtitve brez procesa druga za drugo — sam režim je priznal 624 takih usmrtitev. V Afriki ni države, ki ne bi bila omenjena v poročilu "Amnesty International". Politični nasprotniki so izginili v Ugandi, Keniji, Etiopiji, Gvineji; zapornike so mučili v Angoli, Kamerunu, Kongu (Brazzaville), v Namibiji, Ugandi, Nigru, Južni Afriki, Zimbabveju in Rwandi.

Mučenja in slabo postopanje z aretiranimi so bila ugotovljena tudi na Srednjem Vzhodu, v Egiptu, Siriji (tu je režim predsednika Asada uporabljal 23 vrst mučenj), v Iraku, Bahreinu, Tuniziji in Libiji. V slednji se režim polkovnika Gadafija ne pomišlja fizično likvidirati svojih nasprotnikov. Tudi Izrael ni prost očitkov. V zasedenih območjih prihaja do protizakonitih aretacij in slabega ravnanja s tamkajšnjim prebivalstvom.

V Latinski Ameriki ni države, ki bi bila brez krivde. V Kubi ostajajo v ječi Castrovi nasprotniki, čeprav so prebili v njej že dvajset let. Mučenja se sistematično uporabljajo v Boliviji, Kolumbiji, Čilu, Haitiju, Gvatemali, Salvadorju, Hondurasu, Mehiki, Peruju, Paragvaju, Surinamu, Urugvaju, Venezueli in do prihoda nove demokratične vlade tudi v Argentini. V Vietnamu, Kambodži in Laosu preživlja v taboriščih bedne dneve na desettisoče oseb, kjer naj bi jih politično "prevzgojevali". Tudi Filipini, Pakistan in Južna Koreja poznajo politične zapornike, ki so predmet številnih mučenj. Na otoku Taiwan so že trideset let v ječi ljudje, ki so se pregrešili edinolet z nepovoljnim mnenjem zoper obstoječe oblastnike. Na Kitajskem se nadaljuje s čistkami množičnega obsega. V Indiji so preganjane verske in etnične skupine.

"Kruto nastopanje, nečloveško in ponižujoče" z jetniki, javlja "Amnesty International" tudi za mnoge evropske države: Albanijo, Bolgarijo, Romunijo, Grčijo, Turčijo, Poljsko, Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo. V Vzhodni Nemčiji in Češkoslovaški se državljane aretira že zaradi tega, če izrazijo željo po izselitvi v tujino. V Ulstru (Severna Irska) angleške oblasti proti irskim borcem za neodvisnost otoka postopajo brez sojenja na hitro roko. V Albaniji se strogo kaznuje vsaka različnost mnenja in poskus pobega iz države (kazni so od deset do osemnajst let zapor). Odkar je postala Albanija v letu 1967 uradno brezbožna država, je pripadnost kateri koli veri (muslimanski, pravo-

slavni, katoliški) že zločin, ki se kaznuje z ječo in koncentracijskimi taborišči. Znani sta zlasti Baš in Spac, v katerih živi 2.500 do 3.000 zapornikov v izjemno nečloveških razmerah.

Eno najbolj obširnih poglavij v Poročilu je posvečeno Sovjetski zvezi. Omenjenih je kar 450 oseb, ki so zaprte zaradi prekrška različnosti mnenja. Leta 1982 je bilo poslanih (v kolikor se ve) v kazenska taborišča 200 oseb, 17 pa v umogolnice. Sistematično se preganja katoličane, pravoslavne, baptiste in muslimane ter tiste Jude, ki izrazijo željo, da bi se izselili v Izrael,

nadalje ukrajinske, litvanske in armenske nacionaliste.

Slika, ki smo jo prikazali, je mračna in nevredna dvajsetega stoletja, ki se ponša s svojo naprednostjo, prosvetljenostjo in kulturo. Pri tem je žalostno zlasti spoznanje, da so skoro vse države, ki so v Poročilu omenjene, podpisale Helsinško listino o človeških pravicah. Nov dokaz, da je za uveljavitev teh pravic potrebno kaj več kot zgolj podpis. Mi bi preprosto rekli: potreben je strah božji, potrebno spoznanje, da je vsak človek moj bližnji, moj brat in božji umotvor.

J. K.

Opera in koncertna
pevka
**FRANJA
GOLOBOVA
(STARE)**
+ 13.1.1984,
Buenos Aires,
Argentina

Njen glas je utihnil...

Slovenija v svetu je izgubila veliko umetnico.

toplo zvonečega, edinstvenega glasu v širokem interpretacijskem zajemu in v do danes neponovljenem obsegu.

Od staršev, ki so bili doma iz kamniškega okraja, je bila gospa Franja rojena – sedma od desetih otrok – v Podmelcu na Tolminskem, kjer je bil oče nameščen kot železničar. A že leta 1918 se je – po italijanski zasedbi teh krajev – družina preselila v Jugoslavijo ter se leta 1920 stalno naselila v Ljubljani. Gospa Franja je po dokončani osnovni šoli pri usmiljenkah v Grobljah pri Domžalah absolvirala na meščanski šoli v Ljubljani in istotam tudi maturirala na učiteljsku.

Ena značilnih lastnosti Golobove družine je bilo prav nagnjenje k petju. Naša prelepa pesem:

**Slovenska mat' me je rodila,
na svojih prsih me dojila,
slovenske pesmi spevala,
ko me dete je zazibala ...**

se zdi kot prirejena za Golobove otroke. Mali Franji je že v zibelki dramila slovenska pesem njen kasnejši umetniški poklic. Prvi zbor, v katerem je prepevala od najmlajših let, je bil naravno dani domači "zbor" Golobovih, zbran v spokojnih večerih v harmonični skladnosti medsebojnega razumevanja.

A izredne vrline glasovnih možnosti gospe Franje je prvi zaznal njen učitelj petja na učiteljsku, skladatelj prof. Emil Adamič. Nagovoril jo je, da se je vpisala v Glasbeno matico na solopovski oddelk gospe Födransbergove. Že naslednje leto (1927.) je bila

V DOBI številnih dogajanj in prehitvejočih se osledij v življenjskem ritmu posameznika in človeške družbe se kaj rado dogaja, da mnoga minula doživetja – najsi bodo osebna ali vezana na ljudi – ostajajo nekako odmaknjena spominu pod gromadenjem nenehnih porajanj novega. Kadar gre za narodove vrednote, je stvar skupnosti, da jih ohranja spominu in budi v zavest mlademu rodu, sicer tone v pozabo, kar daje narodu veljavo pred svetom ter je v ponos sočasnemu in bodočim pokolenjem. Zato obhajamo obletnice, prirejamo proslave, postavljamo spomenike. Včasih pa nas mora zdramiti kaj pretresljivejšega. Smrt na primer. Kot tokrat.

Starejši še pomnijo, a kdo mladih ve, da je slovenska mati rodila narodu pevko svetovne izmere, doslej nedoseženo v njenem svojstvu. **FRANJA GOLOBOVA**. Enkratni pojav v pevsko-glasbenem svetu.

Njena umetniška rast, dozorevanje in vzpon do viska, so prežeti s trdim delom, z vztrajno zdržljivostjo skozi premnoge težave in zapreke. A skoznje se kot rdeča nit vije nepremagljiva ljubezen do pevskega izražanja svojih čutenj z od Boga podeljenim darom

sprejeta v drugi letnik državnega konservatorija. Tu je bila zadnji dve leti učenka Mateja Hubada.

Leta 1932 je debitirala v Ljubljanski operi in že naslednjo sezono postala njen redni član. Zaradi svojstvenega značaja glasu je že zgodaj začela dobivati ponudbe za nastopanje na koncertih in pri oratorijih.

Kasneje, že tudi zunaj domovine znana in priznana operna ter koncertna pevka, se je od leta 1937 do 1940 izpopolnjevala kot štipendistka v Rimu pri Mariji Labia in maestru Pesci. Tedaj je podpisala z impresarijem čikaške opere pogodbo za nastope v naslednji sezoni v Chicagu, kar je mnogokrat predstopnja za newyorško Metropolitan opero. Vse možnosti je preprečil junijski vstop Italije v vojno, ki je onemogočil potovanje v ZDA. Tako se je vrnila domov in bila v sezoni 1940/41 angažirana na beograjski državni operi, zatem pa zopet na ljubljanski do julija 1945, ko se je izselila v tujino.

Repertoar gospe Franje Golobove je bil zelo obsežen, tako operni kot oratorijski in koncertni (pesmi, arije). V domovini je npr. pela v naslednjih operah:

Rimski Korsakov: *Sneguročka* (Lel, Pomladna vila); Blodek: *V vodnjaku* (Veruna); Flotov: *Marta* (Nancy); Rossini: *Viljem Tell* (Hedviga); Gotovac: *Morana* (Govedarka); Čajkovski: *Pikova dama* (Pavlina, Dafnis); *Evgenij Onjegin* (Olga, Filipjevna); Smetana: *Prodana nevesta* (Agnes, Ljudmila); Borodin: *Knez Igor* (Končakovna); Konjovič: *Koštana* (ciganka); Dvořák: *Rusalka* (Ježi-baba, vila); Musorgski: *Hovansčina* (Marfa); Verdi: *Trubadur* (Azucena); *Ples v maskah* (Ulrika); *Aida* (Amneris); *Rigoletto* (Magdalena); Puccini: *Madame Butterfly* (Suzuki); *Sestra Angelika* (grofica); D'Albert: *Mrtve oči* (Marija iz Magdale); *Nižava* (dekla); Respighi: *Plamen* (Evoksija); Donizetti: *Linda di Chamounix* (Pierotto); Gounod: *Faust* (Marta); Offenbach: *Hofmanove pripovedke* (Niklaus); Humperdink: *Janko in Metka* (Janko); Kienzl: *Evangeljnik* (Magdalena); Giordano: *André Chenier* (Madeleine); Janaček: *Jenufa* (Burjevka); Mascagni: *Prijatelj Fritz* (Beppo); Wagner: *Parsifal* (paž, angel, vila); Karel: *Botra smrt* (botra smrt); Ricci: *Krišpin in njegova botra* (botra); Gluck: *Orfej in Evridika* (Orfej); Bizet: *Carmen* (Carmen).

Od oratorijev velja omeniti:

J. S. Bach: *Božični oratorij*; Beethoven: *Missa Solennis*; Dvořák: *Stabat Mater, Te Deum*; Haendel: *Mesija*; Mozart: *Requiem*; Pergolesi: *Stabat Mater*; H. Sattner: *Soči, Oljki*; Matija Tomc: *Križev pot*; Verdi: *Requiem*.

Z Ljubljansko opero je Franja Golobova gostovala v Trstu, na Reki, v Splitu, Šibeniku in Dubrovniku. Nastopala je tudi v Italiji na mednarodnem festivalu v Firencah, nato v Rimu na najvišjem glasbenem za-

vodu Santa Cecilia, na Dunaju pa je bila na mednarodnem pevskem tekmovanju odlikovana s srebrno medaljo. Po letu 1945 je koncertirala zopet v Rimu v Associazione Artistica Internazionale, ki predstavlja njen vrhunski koncertni dosežek, ter na Fondazione Ernesta Besso. Pogostoma je pela tudi v rimskem radiu.

Iz Evrope se je odselila v Argentino ter se naselila v Buenos Airesu. Po mnogih začetnih težavah, kakršne so običajne v umetniških krogih, je uspela prodreti tudi v buenosaireški izredno zahtevni glasbeni svet kljub svoji nevsiljivi naravi. Nastopala je v slavnem opernem gledališču Colón ter po drugih opernih hišah in raznih koncertnih dvorinah z mednarodno slavnimi dirigenti – gosti iz Amerike, Evrope, Kanade. Med drugimi: Igor Markevitch, Jean Martinon, Albert Wolf, Günther Ramin, Fritz Lehman, Felix Prohaska, Manuel Rosenthal, Heinz Unger, Victor Tevah, Lamberto Baldi – ter v Argentini živečimi: Bruno Mari, D. Marafioti, Robert Kinsky, Ferruccio Caluso, C. F. Cillário, Olgerts Bistvenis, G. Graetzer, Erwin Leuchter, Mariano Drago (Slovenec Drago Šijanec).

V Argentini je v evropski repertoar svojih koncertnih programov vključevala tudi slovenske skladatelje (med drugimi Tomca, Škerjanca, Pavčiča, Adamiča...). Domala vsakemu koncertu, ne oziraje se na spored, je gospa Franja dodala kako izvirno slovensko pesem (npr. *Kot ptičica sem pevala*) in povsod po tujini s ponosom poudarjala svojo slovensko narodnost.

Prav od svojih prvih, še šolskih nastopov, pa vse do zadnjega (Haendlov *Mesija*), je brez izjeme žela povsod najvišje priznanje in odlične ocene kot nedosegljiva altistka v njej samolastni barvitosti, superlativno interpretativna od basovskih nižin pa vse do sopranskih višin v razmahu treh oktav. Kritike o njenih nastopih so prispevali eminentni muzikologi v pomembnih glasbenih občilih.

Dne 13. januarja 1984 je ta velika slovenska žena nenadoma umrla. Bila je soproga odvetnika g. Miloša Stareta, kateremu je bila zgledna življenjska družica.

Franja Golobova je del bogastva naših narodnih vrednot. Slovenija v svetu, kateri je pripadala, ji je dolžna hvaležen spomin in skrb, da njen umetniški opus ne zatone med izgubljene slovenske zaklade.

DANICA K. PETRIČEK

Nezasedena miza

Velikonočna zgodba iz Rusije

Iz "Nedelje"

"GLOBOKO notri v Rusiji sem doživel veliko noč kot še nikoli prej in je nikoli več v življenju ne bom," je zamišljeno pripovedoval vojni povratnik, "kajti tam sem srečal gostitelja iz Emavs in sem sedel pri mizi, ob kateri je počival Jezus s svojimi učenci."

Domači so ga začudeno pogledovali. Emavs leži vendar v Sveti deželi. Kako more kaj takega trditi?

On pa se je skrivnostno smehljaj in čez čas nadaljeval: "Zgodba odrešenja deluje prav v današnje dni. To mi boste takoj lahko potrdili, ko boste slišali o Rusu, ki sem ga srečal neke daleč za Donom. Jaz sem bil tam s svojo posadko – fronte nismo čutili. Mirne vigredne dni smo preživljali."

Samo oddahnil se je in se zagledal v radovedne obraje. Nato je začel pripovedovati:

"Nekega večera sem se namenil v gostilnico, ki je stala ob koncu vasi. Tam se je namreč dobilo pivo. Na zunaj se pivnica ni prav nič ločila od drugih vaških hišic. Toda ko sem vstopil, sem bil prijetno presenečen. Tako snažno je bilo vse. Svetle so bile sveže pobeljene stene, belo zdrgnjene dolge mize. Tudi stari mož – bil je gostilničar – je naredil name dober vtis. Celo dolga bela brada, se je zdelo, je bila kot oprana. Bil je tipičen Rus: bolj širok kot velik, s širokimi licnicami, svetlimi očmi in dobrodušnim smehljajem.

Brez pomisleka sem sedel k bližnji mizi. V trebušasto vazo na mizi je bilo vtaknjenih nekaj umetnih cvetic. Bile so velikonočne. Saj res, velika noč bo v nekaj dneh, sem se spomnil. Skoro bi pozabil. Že sem hotel stegniti noge pod mizo in se prijetno nasloniti, ko je prišel starec do mene in mi pošepetal: 'Gospod oficir, ali bi bil tako dober in bi sedel h kaki drugi mizi?'

Začudeno sem se ozrl. Tako, ta miza naj bi bila nezasedena. Ali gostilničar pričakuje kako družbo? Izgleda ravno ne. Seveda sem mu ugodil in sedel k sosednji mizi. Zdaj sem z začudenjem opazil, da je ravno nad mizo, kjer sem prej sedel, visel velik ruski križ z značilnimi tremi počeznimi prečkami. Bil je tudi z velikonočnicami okrašen.

Starec je pristopil k meni, postavil predme pivo

in me poizvedujoče pogledal. 'Ali si kristjan, gospod?' je previdno vprašal. Pokimal sem in mu dejal, da sem katoličan. Njegov obraz se je razjasnil. Z rokami se je naslonil na mizo, me dolgo gledal, potem pa – kot da bi dobil zaupanje – se je zbral in dejal: 'Gospod oficir, tista miza tam ostane prazna, ker je Gospodova. Veš, некоč se je pri meni ustavil sam Jezus Kristus z dvema učencema.'

Jaz sem se smehljaj in mislil, da stari pač ni čisto pri pameti. Takih slučajev je več, nič posebnega torej. Nerodno je sedel nasproti mene in dejal, kot bi uganil moje misli: 'Zakaj pa ne vprašaš kako in kaj? Iz tega vidim, da mi ne verjameš. Če si se pa učil vsako božjo besedo prav razumeti, veš, da je v vsakem bližnjem Bog. Saj veš: če ste sprejeli katerega od teh, ste mene sprejeli... Posebno pa velja to za Kristusove namestnike – za duhovnike. Verjameš?'

To torej je mož hotel. Spomnil sem se, da sem v vasi večkrat čul govoriti o 'krčmarju iz Emavs'. Mislim, da je to kak priimek, ki so mu ga v šali pri taknili. Starec pa je že začel praviti:

'Tega je sedaj ravno deset let. Tedaj so zopet hudo preganjali duhovnike. Nepoznani so se zatekali iz kraja v kraj, a nazadnje so jih le dobili. Našega popa so kratkomalo ustrelili, ko se je branil prepustiti cerkev v posvetne namene. Tako smo osiroteli – novega popa ni bilo. Zastonj smo čakali, da bi tudi k nam naskrivaj prišel kak duhovnik. Bili smo pač daleč in duhovnikov je manjkalo.

Nekega večera, bilo je kmalu po veliki noči, so na okno potrkali trije raztrgani krošnjariji. Prosili so za prenočišče. Kupčevali so z drobnarijami, ki jih v vsakdanjem življenju vedno potrebujemo. Posadil sem jih

k tisti mizi, ki je zdajle nezasedena, da bi jih lahko opazoval. Všeč so mi bili zaradi tihega obnašanja in nevsiljivosti. Najstarejšega, ki je imel sivo brado in je bil zelo izmučen, sem vprašal, kaj naj jim prinesem. Obotavlja je vprašal, če imamo morda v hiši pšenični kruh in vino.

No, to so bile takrat dragocene stvari. A jaz bi zaželeno prinesel tudi brez denarja, ki ga je mlajši tiho porinil predme. Takoj so se mi zasmilili, takoj sem jim zaupal. Bili so strašno izčrpani. Naj se imajo dobro pri meni, sem si mislil. Drugih gostov ni bilo. Zunaj je bilo. Pripravil sem jim kruh in vino in se umaknil za točilnico.

Tujci so tiho sedeli za mizo in se sprva niso ničesar dotaknili. Morda so preveč utrujeni, sem spet razmišljal. Ni bila malenkost potovati pri takem vremenu.

Naenkrat pa sem se zdrzil. Stari na sredi, tisti s sivo brado, se je globoko upognil. Ali se bo zgrudil? Ne, sklonil se je čez krožnik s kruhom. Nato pa je vzel kruh v roke in ga razlomil, dvignil je oči proti nebu – jaz pa sem se opotekel proti steni. Spoznal sem ga po

lomljenju kruha... Trepetal sem, ko se je potem nagnil še čez kozarec z rdečim vinom. Potem sem padel na kolena. Sunkoma pa sem vstal in stekel k durim ter jih trdno zapahnil. Približal sem se mizi in solzan zaprosil, naj tudi meni dajo od kruha.

Oni trije so že použili presveto Telo – ostalo je dovolj zame in za celo vas. Ponoči sem sklical ljudi in jim povedal, da se je neki preganjani škof z dvema duhovnikoma mudil pri meni. Za nas je bila takrat velika noč, gospod oficir...

Drugo jutro trojice ni bilo več – kot bi jih vzela noč. Pa saj je tudi Učenik pred učencema v Emavsu tako naglo izginil. Naša širna dežela jih je vzela – Bog naj jih varuje!

To je bila zadnja velika noč, ki sem jo praznoval z lomljenjem Kruha. Od tedaj čakam, da se Gospod vrne, razumeš? Miza zanj je vselej pripravljena. Morda pa se le kdaj ustavi spet pri meni, saj se že mračí...

Starec je zamišljeno umolknil, mene pa od takrat spremlja njegova zgodba in ob vsaki veliki noči posebej zaživi...

M. LAKOTA (prevedel M. I.)

Velika noč in čebela

KO ČLOVEK obiskuje slovenske cerkve, se res začudi, ker tako redkokdaj naleti v njih na podobe nekaterih Gospodovih praznikov. Malo je oltarjev s slikami Kristusovega rojstva, še manj je menda takih s podobo Gospodovega vstajenja. Komaj bo držalo, da so prve nadomeščale jaslice, znabiti pa bo le res, da je velikonočno veselje vemikom približevala "aleluja", kipec vstalega Kristusa, ki so ga nosili pred vstajensko procesijo in ga nato do vnebohoda izpostavljali na oltarju. Ponekod so med veliko mašo na vnebohodu "alelujo" celo z vrvmi dvignili pod cerkveni strop, nakar je izginila skozi odprtino v njem.

Navadno smo rekli: "Praznik sam pridiga..." Res si ljudska pobožnost ni izmišljala posebnih velikonočnih legend. Skrivnost vstajenja je bila prevelika, domišljija ji ni mogla še česa dodati. Zgodilo pa se je nekaj drugega. Upodobitve Kristusa v grobu so se znašle v kmečkih domovih na slikah na steklo, prizori Jezusovega trpljenja in vstajenja na panjskih končnicah. Na starih čebelnjakih s kranjiči so bili verski prizori najmanj tako priljubljeni kakor šegavo zbadljivi ali taki iz vsakdanjega življenja. Številne končnice so pravcate slikanice križevega pota ali žalostnega dela rož-

nega venca. Skupaj s slikami Marije in svetnikov so varovale čebele in posvečevale čebelarjevo delo.

Pa vprašate: kaj le ima čebela z veliko nočjo, da je prišla celo v naslov tega spisa? Ima pač, ima! S svojim dišečim voskom je ljubo pribrenčala celo v

čudoviti cerkveni slavospev velikonočni sveči, v tako imenovano hvalnico "Exultet – Veseli se zdaj, nebeška množica angelov". Pred leti so nam začeli dopovedovati, da je ta hvalnica velikosobotnega bogoslužja, ki ji ni zlepa primere ne po vsebini in ne po koralnem napevu, za ljudi predolga in nerazumljiva ter bi jo kazalo opustiti. Toda še v latinščini nas je prevzela, kaj šele v slovenščini! Prenovljeno bogoslužje jo je res skrajšalo, čebela pa je v njej le ostala, samo krilca so ji malo spodrezali.

Včasih smo kar čakali, kdaj bodo prišle na vrsto

besede o sveči, voščnem stebru in o ognju, ki ga prižiga, hrani pa ga **"topeči se vosek, ki ga je naredila delovna čebela za to dragoceno svetilko . . ."** Ali ni bila po čebelah vsa narava povezana s skrivnostjo luči, ki je nekoč razsvetljevala jutro velike sobote, danes pa razžarja njeno blaženo noč?

Precej več ko pol stoletja je že tega. Bil je v moji rojstni vasi izkušen čebelar in cerkveni ključar. Neke cvetne nedelje po maši je prinesel župniku novo velikonočno svečo. "Da ne boste na ostanek stare natikali krceljev drobnih sveč," je rekel. "Tale vosek sem nabiral leta dolgo in samo iz panja s sliko Kristusovega vstajenja." Lepa je bila ta misel, otroci pa smo tisto svečo še posebno občudovali. Danes premišljam: koliko čebel je treba in koliko poletov, da naberó voska za mogočno velikonočno svečo? Nekje sem bral, da okoli dvestotisoč čebel naredi na leto kilogram voska in za tako svečo se morajo truditi kar kakšna tri leta če ne več! Kar petinsedemdeset milijonov akacijevih cvetov morajo čebele obiskati, ali pa četrtr milijarde deteljinih . . . Zato me mika, da bi dodal starozavezni svetopisemski pesmi treh mladeničev še nov verz: "Hvalite Gospoda šumeče čebele, slavite ga s svojim neutrudnim delom!" Pesniki stare zaveze očitno niso bili čebelarji, da so tako pozabili na te drobne božje muhe.

Članek naj poživim s sličicami velikonočnih panjskih končnic. Tri sem izbral — dve in pol, če sem natančen.

Prva končnica: čebele so izletavale skozi žrelce pod sliko zadnje večerje. Sveta družina je zbrana pri mizi. V sredi je Kristus, ki posvečuje kruh, ob njem

apostoli. Pa je Judež nesrečni med njimi, z mošnjo v roki; edini je, ki se obrača od božje milosti; kmalu bo vstal na pot v vladarstvo teme. Slikar je pred kakimi sto leti spretno in skladno razvrstil osebe za mizo; poživil jih je s pisanimi oblačili, povezal z gibi rok. Čas pa je prizoru dodal še zamolklo pozlato lesa. S soncem, z vetrom in dežjem je izpral barve mize in ozadja ter tako izbrisal vse pozemsko, le zelenemu zastoru ob robu je prizanesel.

Na drugi končnici vidimo Kristusovo vstajenje. Umetnik prve končnice bi bil verjetno znal ustvariti preprostejšo oltarno podobo, ljudski slikar druge (ali pa je bila morda slikarka?) bi zmožal s pisanimi barvami okrasiti le nevestino skrinjo z rožami in s svetniki. Ni pa pozabil pripisati letnice (1888.). Naj so osebe še tako nerodno naslikane; iz upodobitve vendarle vrisa pristrčno veselje: **"Zveličar naš je vstal iz groba!"** Vojščaki v čudnih, vzhodnjaskih uniformah so priče veličastnega dogodka. Pravzaprav sta dva v ospredju le neprepričljivi "speči priči", dva v ozadju pa se že pripravljata k begu. Angel je namreč priletel z neba in odrinil pokrov s kamnitnega groba — in Kristus z rožnatim bandercem se v žarenju zmage nad smrtjo dviga iz njega.

Pri tretji končnici se zadovoljimo le z njeno desno polovico. Ima namreč dve žrelci in dve podobi. Na levi podobi je naslikano Jezusovo vstajenje (te strani nimamo na sliki, saj je vstajenje že na drugi končnici), na desni (naša tretja sličica) pa prizor s svetimi ženami ob grobu. Oba dogodka deli tenek stebrič. Pred modrikastim gričem stoji odprt sarkofag, grob; na njem beremo letnico 1873. Angel v belem oblačilu sedi na robu groba in kaže ženam, ki so se približevale s svojimi dišavami, mrtvaški prti ter jim zagotavlja: **"Gospod je res vstal!"** Slikar se je potrudil, kolikor se je mogel. Evangeljskemu besedilu je hotel biti kar najbolj zvest, čeprav s pomočjo neke svetopisemske ilustracije, ki jo je posnel. Ljudje lepega okusa bodo rekli, da je slika okorna. V resnici pa poje kakor ljudska velikonočna pesem:

**"Jezus je od smrti vstal,
pred vam' bo v Galilejo šel!"
Aleluja! Aleluja!**

Ampak pomislite: čebele iz takegale dvojnega panja bi dvakrat hitreje nabrale voska za velikonočno svečo. Kaj se vam zdi? . . .

Z. ("Družina")

VELIKONOČNI SPORED 1984

MELBOURNE: Cvetna nedelja (15. aprila) — Osmi maša kot običajno, ob desetih pa na prostem pri lurski votlini (če bo seveda lepo vreme, drugače bo tudi v cerkvi!). Pred mašo blagoslov butaric, oljčnih vejic in drugega zelenja. Pripravite svojim otrokom butarice, nekaj pa jih bodo imele pred mašo naprodaj tudi članice Društva sv. Eme. Kakor običajno, boste dobili blagoslovljene oljne vejice vsi udeleženci.

Veliki četrtek (19. aprila) — Ta dan obhajamo kristjani spomin zadnje večerje in ustanovitev presvete Eucharistije. Spominska maša bo ob pol osmih zvečer. Pred in po maši spovedovanje.

Veliki petek (20. aprila) — Dan spomina Jezusove odrešilne smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bomo opravili pobožnost križevega pota (v lepem vremenu pred lursko votlino, sicer v cerkvi). Prilika za spoved. — Pomembni obredi velikega petka (molitve in branje pasijona, razkrivanje in čiščenje križa, obhajilo vernikov) bodo ob treh popoldne. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurski votlini. Prilika za sveto spoved.

Velika sobota (21. aprila) — Ves dan je prilika za sveto spoved, samo pokličite enega patrov v Baragovem domu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede velikonočne vigilijske bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu pri lurski votlini. (Zopet naprošam može in doraščajočo mladino, da se ne zbirajo za cerkvijo ob glasnem govorjenju, ki tako moti vernike. Kdor ne pride k bogoslužju s pravim namenom, naj raje ostane doma!) Blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, slovesna hvalnica; branje beril; blagoslov velikonočne vode; prisostvovali bomo krstnemu obredu in obnovili svoje krstne obljube. Maša velikonočne vigilijske, po njej pa domači običaj VSTAJENJA s procesijo. Po končanih obredih, ki jih bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim, bo tudi blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov novo blagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko!

Velika nedelja (22. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Deseta maša bo slovesna in v lepem vremenu na prostem pri votlini. Pred vsemi mašami bo še tudi prilika za velikonočno spoved, po vsem mašah tega dne pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (23. aprila) — Ta dan imamo nedeljski spored bogoslužja: ob osmih in ob desetih. Pred mašama spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Deer Park, Ardeer, East Keilor, Keilor, Avondale Heights, . . .) ima priliko za slovensko spoved v sredo velikega tedna (18. aprila) od šestih do sedmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega, kjer se običajno

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Bernard Golčnik, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

čajno zbiramo k mesečni slovenski maši na drugo nedeljo.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spotswood, West Footscray, . . .): slovenska spoved bo na sredo velikega tedna (18. aprila) od šestih do sedmih zvečer. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, East Bentleigh in Bentleigh, Clayton, Dandenong, . . .): tamkajšnji slovenski verniki bodo lahko opravili velikonočno spoved v cerkvi sv. Jožefa na veliki četrtek (19. aprila) od šestih do sedmih zvečer.

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko spoved bo pri cerkvi sv. Družine, Bellpark, na veliki petek (20. aprila) od sedme ure zvečer dalje. (Če bo cerkev še zasedena, bo spovedovanje v župnišču.)

MORWELL in okolica: Redno slovensko mašo bomo imeli na cvetno nedeljo (15. aprila) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Velikonočno spovedovanje od šestih do sedmih. Pred mašo blagoslov zelenja.

WODONGA-ALBURY ter rojaki okolice: Slovenski duhovnik bo v spovednici cerkve Srca Jezusovega, Wodonga, od sedmih do osmih zvečer na torek velikega tedna (17. aprila). Pridite, izrabite priliko — vaš duhovnik bo napravil za vas veliko kilometrov!

TASMANIJA bo imela slovensko mašo in priliko za slovensko velikonočno spoved na nedeljo po veliki noči (bela nedelja, 29. aprila). Naša običajna cerkev sv. Terezije v Moonah (Hobart), ob šestih zvečer. Potrudite se z udeležbo, da nas bo več in bo srečanje lepše! In povejte še drugim, ki niso naročeni na Misli!

+ V zvezi s prazniki naj še omenim, da bo versko središče tudi letos pripravilo slovensko velikonočno oddajo na radiu 3EA. Če si želite privoščiti nekaj velikonočnih misli in poslušati naše prelepe velikonočne pesmi, potem bodite z nami na velikonočni ponedeljek zjutraj ob sedmih, ko je redna slovenska oddaja. Obiskali vas bomo po zračnih valovih.

+ Odbor Slovenskega društva Planica-Springvale me je povabil za drugi dan slovesnosti otvoritve nove dvorane (11. marca), da bi imel v dvorani mašo ter bi prostore blagoslovil. Rade volje sem se odzval in pri maši ob dveh popoldan so člani, domači gostje in gostje iz drugih slovenskih središč po Avstraliji napolnili dvorano. Bila je lepa slovesnost ob ubranem domačem petju, ki bo udeležencem ostala v toplem spominu. Odboru zahvala za povabilo, ki je poleg mene razveselilo veliko večino društvenih članov. Posebej hvala tudi za nabirko, ki so jo organizirali med bogoslužjem in je fondu za bodoči Dom počitka prinesla lepo vsoto 438.12 dolarjev. Bog povrni vsem darovalcem! Naj Planici tudi tukaj želim božjega varstva, da bi združevala rojake v iskrenem bratstvu, ohranila neodvisnost ter vedno ostala zasidrana v slovenski kulturno-verski tradiciji.

+ V naši cerkvi moram omeniti dve poroki: Dne 24. marca sta si pred našim oltarjem obljubila zakonsko zvestobo za vse življenje **Dominique Slavec** in **Česare Galli**, oba že tukaj rojena. Nevesta je, kot že ime pove, našega rodu, rojena in krščena v Wollongongu, ženin pa je iz melbournske družine italijanskega rodu. — Na soboto 31. marca pa je **Robert Ogrizek** pričakal v naši cerkvi svojo avstralsko izbranko **Jan Maree Bindless**. Ženin je iz znane družine, rojen v Carltonu in krščen v South Melbourne, nevesta pa je bila rojena in krščena v Reservoirju.

Naj dodam še poroko, ki je bila 18. februarja v farni cerkvi St. Margaret Mary; Spotswood: roke sta si podala **Kathleen Mary Marinovich** in **John Mitchell**. Nevesta je iz znane družine dolgoletnih naročnikov Misli, Georga in Pavle Marinovich.

Vsem parom obilo božjega blagoslova!

Melbournskim Slovencem nudi cvetje vseh vrst in za vse prilike, pa tudi praktične in lepe darove v marmorju ali umetnem kamnu za okras doma

ANNE GWEN BOUTIQUE

545 Sydney Rd., Brunswick, Vic. 3056
(Corner Hope Street)

Tel.: 387 5131 — Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašajte za ime: GIOVANNA VERGA

+ Vedno sem vesel, ko se oglasi par, katerega sem poročil pred 25 leti, in želi za srebrni jubilej pred oltarjem obnoviti obljubo zakonske zvestobe. Tako sta svojo srebrno poroko 17. marca obhajala **Jože Popošek**, doma iz Ptuja, in njegova avstralska življenjska družica **Kay Margaret r. Casson**. Iskrene čestitke! — In ob tej priliki tudi čestitke mnogim drugim parom, ki sem jih leta 1959 kar "na debelo" poročal. Hitro je minilo 25 let, kajne?

+ Nisem še omenil krsta, ki je bil 17. decembra v farni cerkvi **Bacchus Marsh** pri Melbourneu, kjer oba starša-učitelja poučujeta. **Christopher John Eggleston** in **Lilijana r. Tomažič** sta ponosna na sinka, ki je dobil pri krstu ime **Andrew Charles**.

V naši cerkvi pa smo imeli po zadnjem poročilu v Mislih dva krsta: Dne 18. marca je krščevala družina **Martina Kevina Adamiča** in **Suzane Marte r. Burlovich**, **Glen Waverley**. Fantku bo ime **Michael Kevin**. — Na 31. marca pa je krstna voda oblila hčerko **Draga Juričeviča** in **Sonje r. Marušič**, Northcote. Klicali jo bodo **Natalie Flavia**.

Čestitke družinam, malčkom pa božje varstvo!

+ Sydney nas sicer prekaša, a brez pokojnih nismo. V soboto 4. marca nas je zapustil **ANTON ŽELE**, zadet od srčne kapi. Pri sosedu je igral biljard, ko mu je postalo slabo in se je zrušil. Res opomin nam vsem za letošnji post, kako negotovo je naše življenje. . . . Pokojnik je bil rojen 12. junija 1923 v Radohovi vasi (zdaj se imenuje Pod Primožem, Pivka). V Avstralijo je prišel preko italijanskih taborišč leta 1949 ter najprej z več drugimi slovenskimi fanti delal v gozdu pri Mansfieldu. Nato se je pri Sv. Moniki v Moonee Ponds poročil z Lidijo Tomšič (doma iz Furlanije) ter se ustalil v Glenroyu. Poleg žene zapuščal še hčerki **Louiso** in **Diano** ter sestri **Pavlo** por. **Lenarčič** in **Ivanko** por. **Logar**, eno sestro v ZDA in eno v Italiji.

Rožni venec za pokoj Antonove duše smo zmolili v farni cerkvi v Glenroyu v torek zvečer, pogreb pa je bil naslednji dan, ravno na pepelnično sredo, po maši zadušnici v isti cerkvi na pokopališču **Fawkner**.

Vsem sorodnikom naše iskreno sožalje. R. I. P.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

+ GLASNIKI so priredili na nedeljo 25. marca izlet in piknik na znanem piknikarskem kraju Hanging Rock za Mt. Macedonom. Nekatere je sicer prestrašila napoved slabega vremena, toda popoldan je bil lep in nobenemu ni bilo žal, da se je izleta udeležil.

Za GLASNIKE se tudi kar prehitro bliža Mladinski koncert v Sydneyu in nastop. Bodo morali podvojiti vaje. Avtobus je naročen za četrtek 17. maja, da bodo imeli mladinci poleg nastopa (v soboto zvečer) tudi čas za srečanje s sydneyjskimi in adelaidskimi sovrstniki in seveda čas za vajo. Pa tudi Sydney bi si radi ogledali, četudi bo časa komaj za vožnjo skozi središče. V Melbourne se bodo vračali v noči od nedelje na ponedeljek, ko je pri nas v Viktoriji žal že konec majskih počitnic in pričetek pouka.

Za avtobus se čim prej prijavite!

Upajmo, da bo tudi letošnji, že d e s e t i Mladinski koncert, lep uspeh naše mlade generacije.

+ Napovedani otroški pevski zborček je na nedeljo 8. aprila zaživel. Vodila ga bo Pahorjeva Anita, na orgle bo petje spremljal Lenkov Tinček, pevčkov pa se je za prvič nabralo dvanajst. Začetek res ni lahek, pa le upajmo, da bodo otroci vztrajali in nas kmalu razveselili s kako pesmico. Bi se jim želel še kdo pridružiti? Dobrodošel!

+ Slomškova šola bo imela piknik na nedeljo po veliki noči. Šli bomo v Donnybrook, kjer je ob izviru mineralne vode pripraven kraj za prijetno popoldne. Ker je malo iz mesta, ne bomo najemali avtobusa: odšli bomo skupno z lastnimi avtomobili po deseti maši. Vse družine otrok Slomškove šole naj se piknika gotovo udeležijo!

+ O misijonu pa drugič, če ne bo p. Ciril, ki je misijon vodil, sam kaj napisal. — V maju bomo imeli večerno mašo na dan sv. Jožefa Delavca (torek 1. maja)

združeno s šmarnicami. Večerna maša bo tudi — kot običajno — na prvi petek (4. maja). S šmarnicami bomo v maju združili vse nedeljske maše, za delavnike pa bomo šmarnično pobožnost sproti oznanjevali v nedeljskih oznanilih.

+ Tu pa je nekaj o naši počitniški koloniji, za kar je v zadnji številki zmanjkalo prostora. Poročilo o dekliškem tednu pa bo prišlo na vrsto prihodnjich.

K SLIKI: "Angelčki" tretjega tedna počitnic na Mt. Elizi.

MT ELIZA se mi zdi vsekakor najboljši kraj med šolskimi počitnicami, četudi so bili zame ti dnevi "working holidays", saj sem sprejel skrb za fantiče. A moram reči, da so se fantki ponášali kot "angelčki". Letos ni bilo z njimi nobenega resnega problema: bili smo vsi kot ena družina.

Najvažnejše v Mt. Elizi je seveda iti na plažo. Med našim tednom smo imeli sicer le en zelo vroč dan, ko je vsakdo izmed nas ogorel, če se ni celo opeknel.

Kadar nismo bili na plaži, smo se zlasti v kislem vremenu igrali v prostorih. Menda je najbolj popularna igra v Mt. Elizi "gnilo jajce". Vsak fant — vključno mene — ima to preprosto igró rad, saj se pri njej dobro naleta in nasmeje, to dvoje pa je zdravo. Poleg iger doma pa smo seveda tudi hodili. Naš prvi cilj je bil Mornington. Na poti tja in nazaj sem imel na skrbi pet zelo mladih fantečev, v starosti od osem do deset let. Čim smo prišli v Mornington, so me prosili, da bi šli v "pet-shop" in v "toy-shop". Me res zanima, kaj si je prodajalec mislil, ko me je videl s petimi otroki, ki bi najraje odnesli celo trgovino. Zdaj tudi bolj razumem, kako se počutijo mamice, ko morajo skrbeti za svoje nadebudne sinčke. Je včasih res utrudljivo delo. Hoja v Mornington in nazaj (okrog osem kilometrov) je fante izmučila in — umirila.

Enkrat smo šli tudi v kino in gledali lep mladinski film. Tudi to je naše fanteče vsaj za par uric umirilo.

Zelo dobro v naši počitniški koloniji se mi zdi jutranja maša, ki je del dnevnega sporeda. V teku let sem sprejel to kot pametno ureditev, ki ti nudi poleg ostalih sadov tudi vsaj za pol urice svežega jutra duhovno in umsko umiritev.

Od vseh počitnic v Mt. Elizi, kar sem se jih udeležil, so se mi letošnje zdele najboljše. Če bom imel le priliko, se bom v bodoče gotovo spet pridružil.

IVO PERSIČ

NA PEPELNIČNO SREDO so v Sloveniji na televizorju kar na dolgo poročali in prikazovali pokopavanje pusta ter po mnenju mnogih prekoračili vse meje dovoljenega. Pusta so namreč k pokopu spremljale maske v preoblekah škofov in duhovnikov, v sprevedu so seveda nosili tudi križ.

Zanimiva ugotovitev je tale: Prirejajo vsakoletno "kmečko ohcet", pa pri tem poudarjajo seveda le civilno poroko, četudi naj bi prireditev kmečke ohceti poživljala "starodavne običaje". Le kdaj je bila prava slovenska ohcet v preteklosti zgolj civilni obred? Kako to, da ob tem, ko vselej poudarjajo civilni pogreb, pust še vedno pogreva in hudo smeši obrede krščanskega pogreba? Naj bi vendar tudi ob pustu že enkrat prešli na civilni pogreb! A bilo bi kaj zanimivo opazovati reakcijo, če bi na čelu spreveda pokopavanja pusta nosili namesto križa — državno zastavo in jo na koncu zažgali ali vrgli v vodo; ali pa če bi pustni pogreb vodile maske visokih predstavnikov družbe...

Tako nekako zaključuje svoje protestno pismo, objavljeno v "Družini", neki J. H. Prav ima. Tudi nadškof Šuštar se je zaradi pustnega televizijskega sporeda pritožil na ljubljanski televiziji. Če so mu kaj odgovorili in se opravičili, nam še ni znano. Da ne bo nič koristilo, pa že kar zdaj vemo.

KAJ ZANIMIVO razstavo je ob letošnjem praznovanju Prešernovega dne pripravil Slovenski šolski muzej. Pod naslovom "Prešeren v šolskih berilih do leta

1941" je razstava vžgala zlasti ob zadnjem narodnem odporu proti programskim jedrom, ki so tudi Prešernu grozila z okrnitvijo pri šolskem pouku. Še prav posebej je na razstavi pritegnilo šolsko berilo iz leta 1851-52. Takrat se je v učbenikih prvič pojavilo Prešernovo ime: v berilu za drugi gimnazijski razred je bil objavljen sonet "Smrt", ki ga sedaj poznamo pod naslovom "Memento mori".

FRANC JEZA, pisatelj in časnikar, je 20. januarja umrl v tržaški bolnišnici v starosti 67 let. Bil je doma iz Hajdine pri Ptuj, se kot krščanski socialist vključil dobronamerno v Osvobodilno fronto, srečno končal svojo dosmrtno ječo z italijansko kapitulacijo v letu 1943, nato pa tudi grozote dachauskega taborišča. Po vojni se je (leta 1948) odločil za beg preko meje, ker se ni strinjal s povojnim režimom v Jugoslaviji. V italijanskem begunskem taborišču se je odločil, da ne bo emigriral, ampak odšel v Trst. Res je postal "Tržačan" do svoje smrti. Do leta 1954 se je preživljal pri zavezniški časnikarski agenciji AIS, nato pa vsa leta kot sodelavec na tržaški radijski postaji ter s časnikarskim in pisateljskim delom. Tržaška slovenska skupnost je z njim izgubila plodovitega kulturnega delavca.

V LJUBLJANI je bil obsojen na en mesec zapor, pogojno za pet let, **dr. Jože Krašovec**, duhovnik mariborske škofije in profesor bibličnih znanosti stare zaveze na ljubljanski teološki fakulteti. Sodišče je našlo razlog za obsodbo v temle odstavku njegovega predavanja na teološkem tečaju za študente: "... Kako močna in učinkovita je občestvena vera, se posebno dobro zavedajo borbeni ateisti in zagovorniki človekove funkcionalnosti v kolektivu. Odtod njihovo zapeljevanje s krilaticami, da je vera zgolj zasebna zadeva posameznikov. Vedo, da je človeka treba izolirati, potem bo njihov pokorni podanik, figura v njihovem sistemu." (Tečaj je bil v novembru 1980, v knjigi

SKUPINSKO POTOVANJE

Nudimo Vam udobno in razmeroma ceneno potovanje v domovino preko Rima in Trsta. Odhod iz Melbourne 14. JUNIJA ob 12 a.m. (opoldne), iz Sydneya pa ob 14.30; prihod v Rim 15. junija ob 8.10 a.m.; odhod iz Rima ob 9.40, prihod v Trst ob 10.40. Lahko pa ostanete v Rimu par dni (slovenski hotel "BLED" je rojakom poceni na razpolago). Tako boste imeli priliko ogledati si večno mesto Rim, Vatikan s cerkvijo sv. Petra, znamenito Sikstinsko kapelo itd. — res nekaj nepozabnega za Vas in Vase otroke.

Prijave sprejema "CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL",

541 KING STREET, MELBOURNE, VIC.

Za podrobnosti vprašajte DR. KOCE-ta ali pa Miss Gabrijelo. Telefon 329-6833 (po uradnih urah 862-3027).

"Kristjani za prihodnost" pa je predavanje izšlo v maju 1981.) Profesor Krašovec naj bi s tem svojim odstavkom v predavanju storil kaznivo dejanje širjenja lažnih vesti, ker je svoboda veroizpovedi v Jugoslaviji ustavno opredeljena.

Kakšna je ta ustavna opredeljenost, čuti slovenska Cerkev predobro v vsakdanji praksi. Kako malo osebne svobode in pravice do izražanja lastnega mišljenja imajo naši rojaki doma, pa dokazuje ravno ta obsodba. Avstralski profesor bo težko verjel, da so njegovi kolegi v "svobodni" Jugoslaviji tako utesnjeni pri svojem izražanju.

LJUBLJANSKI pomožni škof Jože Kvas pa je bil 18. januarja letos povabljen v Trst na predavanje duhovnikom, večerno predavanje zakoncem in starejšim ter razgovor na oddaji tržaškega radia "Vera in naš čas". Na mejnem prehodu Franetiči so ga jugoslovanski mejni organi delj časa zadržali, temeljito preiskali njega in njegove stvari ter pregledali besedilo njegovih predavanj. Prav je zapisal goriški "Katoliški glas" ob tem poročilu: Vsak komentar je odveč! ...

RIBNICA je prišla zopet v "cajtenge", pa tokrat ne zaradi zobotrebcev. V ribniški tovarni RIKO so v oddelku Komunalna oprema v začetku letošnjega januarja izdelali prvi domači stroj za pometanje pločnikov. Takoj so dobili vrsto naročil, deset strojev pa je tudi že plačanih. Računajo, da bodo letos napravili še kakih 25 takih strojev, za katere se zanima celo Rusija. Sovjetska zveza je prve tri že nabavila in bo očitno še med naročniki.

Torej: ne le suha roba ... Je pa tudi za Ribnico vseeno kar velik skok od zobotrebcev za čiščenje zob pa do pometalnih strojev za čiščenje mestnih pločnikov ...

POTRESNI SUNKI šeste stopnje po Mercallijevi lestvici so na nedeljo 11. marca nekaj pred eno uro popoldne zasedli območje Kostanjevice na Dolenjskem, čutili pa so jih tudi okrog Krškega, Šentjerneja in Brežic. V Kostanjevici je s streh zmetalo precej opek, stene so popokale, tu in tam se je zrušil tudi kak dimnik. Veliko škode pa so utrpeli kostanjeviške cerkve, predvsem sv. Jakoba in sv. Miklavža

na otoku. Razpoke je dobila cerkev Matere dobrega sveta na Slinovcah. Podobno je s cerkvami na Oštrcu, v Črneči vasi, na Malih Vodenicah ter na Ržiščih.

Na srečo ob tem potresu ne govorimo o ranjenih ali celo smrtnih žrtvah, kot ob potresih pri nas ali v Črni gori pred par leti.

POROČILO iz Ljubljane pravi, da bo morala Slovenija letos prispevati Črni gori vsoto 616 milijonov dinarjev in sicer "za odpravo posledic potresa". (Pa bi človek le mislil, da so potresne posledice po tolikem času vendarle že mimo, zlasti še ob tako izdatni pomoči iz vseh koncev sveta!) Ta vsota je izračunana na podlagi deleža Slovenije v družbenem proizvodu Jugoslavije, ki znaša po zadnjih uradnih podatkih za prejšnje leto 14,96 odstotkov.

OLIMPIJSKA PLAMENICA, s katero so potem prižgali v Sarajevu olimpijski ogenj, simbol edinosti in bratstva med vsemi ljudmi, je letos prvič potovala tudi po Sloveniji. Prvega februarja so jo hrvaški mladinci na sečoveljskem letališču izročili prvemu slovenskemu nosilcu.

Med 162 nosilci te balke je bilo kar 78 slovenskih olimpijcev. In jezik olimpijske prisege je bil slovenski.

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

SLUŽITE BOGU!

1. ZGODOVINA in VSEBINA

Drugi psalm spada med takoimenovane "kraljeve psalme". Pesnik, ki je morda sam jeruzalemski kralj David, slika spopad med poganskimi kralji in med Jahvejem.

Psalm smo razdelili v štiri kitice, ki ustrezajo štirim miselnim in strukturalnim enotam.

Prva miselna enota govori o uporabi "vladarjev zemlje" jeruzalemskemu kralju. Izrael se je zavedal svoje posebne božje izbranosti, zato je v svojem kralju videl le božjega maziljenca, Gospodovo orodje. Edini pravi kralj Izraela je le Bog – Jahve. Psalm se pričinja z vprašanjem, ki izraža presenečenje, češ: kaj ti

ZAKAJ hrumijo ljudstva in se vznemirjajo narode? Vlada-
rji zemlje se dvigajo in snujejo zaroto zoper

Gospod v nebesih pa se jim smeje, pomilovalno
Spregovori jim v pravični jezi in jih prestraši s svojo

Oznanil bom sklep Gospoda, ki mi je rekel:

"Moj Sin si bil sem te danes.

Reci mi in daj v posest narode in vso zemljo v tvojo lastnino.

Vladal jih bo močno roko, zdrobil jih kot lončeno posodo."

Voditelji, zdaj spoznajte, vladarji zemlje, dajte

Služite Bogu v spoštovanju in veselju, v svetem

da se ne razsrdi in se ne pogubite, ko se lahko v

vladarji, ki snujejo zaroto zoper nas, ne vedo, da se borijo zoper Boga samega?

Druga miselna enota stoji v ostrem nasprotju s prvo miselno enoto. Spregovori nam o Jahvejevem posmehu ravnanju vladarjev. Očitno je nasprotje med "vladarji zemlje" in "Gospodom v nebesih".

V tretji miselni enoti je podan razlog ostrega razmerja med prvima dvema enotama. Jeruzalemski kralj dobiva svoje dostojanstvo in vladarstvo izključno od samega Boga, ki ga je izvolil in posinovil. Zato upor poganskih kraljev do njega izraža predvsem upor proti Jahveju, ki je edini pravi nositelj izraelskega kraljestva. Nasprotje med "vladarji zemlje" in med Jahvejem torej samo po sebi vodi v nasprotje med "vladarji zemlje" in med Jahvejevim "maziljencem", kraljem na Sionu. V teokraciji izraelskega kraljestva (Bog je edini kralj) je razlog Jahvejevega zasmehovanja poskusov poganskih vladarjev, da bi vladali neodvisno od izraelskega kralja in torej neodvisno od

Božja beseda

Gospoda in njegovega maziljenca:

"Pretrgajmo njih verige, vrzimo s sebe ta jarem!"

in posmehuje.

besedo:

"Jaz sem postavil svojega kralja na Sionu, moji sveti gori."

bil sem te danes.

ti v posest narode in vso zemljo v tvojo lastnino.

močno roko, zdrobil jih kot lončeno posodo."

poučiti.

se mu podvrzite,

vname njegova jeza.

vsem zvestim, ki se zatekajo k njemu.

PSALM 2

Jahveja, iz svoje lastne moči.

Ker so božji kriteriji vladarstva drugačni kakor zemeljski, ki jih zastopajo svetni vladarji, se lahko Jahve in z njim njegov maziljenec smeje tudi takrat, ko je Jahvejev maziljenec poteptan in svetne oblasti slavijo zmagovalje. Ta zavest je izraelskemu ljudstvu dajala moči tudi kakrat, ko je bil njihov kralj odveden v izgnanstvo. In Kristus – "Maziljenec" v najbolj popolnem smislu, ki je pred Pilatom izjavil: "Kralj sem!" (prim. Mt 27, 11; Mk 15,2; Lk 22,70; Jan 18, 36-37), je dosegel največjo zmago ravno takrat, ko so ga "vladarji zemlje" pribili na križ.

Iz teološkega spoznanja o pravem izvoru in o naravi kraljeve oblasti na zemlji sledi opozorilo "vladarjem zemlje" na začetku četrte miselne enote – četrte kitice: "Voditelji, zdaj spoznajte, vladarji zemlje, dajte se poučiti. Služite Bogu v spoštovanju in veselju, v svetem strahu se mu podvrzite, da se ne razsrdi in se ne pogubite." Kralji lahko razumejo in izvršujejo svo-

jo oblast le v popolni odvisnosti od Boga, ki je edini pravi utemeljitelj in Gospodar vesoljstva in sveta.

2. DRUGI PSALM ZA NAS

Baj človeka vseh časov je boj za svobodo in uveljavitev. Tako je vsa človeška zgodovina tudi nenehno prerivanje naprej. Adam je hotel postati Bog, Kajn je spravi s poti svojega brata Abela. Danes smo v istem položaju. Če ne verjamete, glejte nekaj večerov televizijska poročila.

Med nami sicer ni neposrednega upora vladajočemu predsedniku ali kraljici, v prvi vrsti gre za naš prikriti ali odkriti upor proti Bogu samemu. "Kaj mi pa manjka? – Jaz sem sam svoj bog", je danes, žal tudi med nami, rastoča zavest. "Kaj bi pa še rabil Boga?" – Takšni, ki tako govorijo, so postali "vladarji zemlje". "Gospod v nebesih pa se jim smeje..." Naša otopelost za božje je postala naš hrup in naš upor Gospodu, o katerem govori začetek drugega psalma.

V vseh treh slovenskih verskih središčih smo zaključili svetoletne misijone. Za redne obiskovalce je bil to milostni čas, čas prenove in poglobitve krščanskega življenja. Bil je lep obisk, smo rekli. In v nekatereh se je zopet prižgala iskra vere. Tudi to. Kaj pa bo premaknilo vse tiste, ki sicer zaplešejo ob vsakem obisku ansamblov iz domovine, za Boga pa ne najdejo niti minute? Pa se še celo imajo za kristjane! Ni jih premaknilo ne sveto leto odrešenja, ne klic misijona. Se morajo res zatrešiti tla pod nogami, da potem kličemo: Jezus, Marija...? Vsi ti, ki jih drugi psalm imenuje "vladarji zemlje", so povabljeni, da spoznajo in se poučijo, da je njihova sreča le v spoštovanju in v veselem služenju Bogu. "Blagor pa," kakor pravi zadnji verz, "vsem zvestim, ki se zatekajo k njemu."

In – bo letošnji praznik Kristusovega vstajenja praznik za nas vse?

P. CIRIL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

VELIKONOČNI SPORED:

15. aprila, Cvetna nedelja — V Merrylandsu bo ob 9:30 dopoldan blagoslov zelenja in butaric na cerkvenem dvorišču, nato procesija v cerkev, kjer bo sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona. Canberra ima to nedeljo tudi slovensko mašo in sicer ob 11:30 dopoldan, Fig Tree (Wollongong) pa ob petih popoldan.

18. aprila, velika sredo — V Merrylandsu je ob sedmi uri zvečer sveta maša s postno pobožnostjo.

19. aprila, veliki četrtek — V Merrylandsu je ob sedmih zvečer sveta maša zadnje večerje, obred umivanja nog, nato prenos Najsvetejšega v "ječo". Sledi češčenje Najsvetejšega. — Fig Tree ima sveto mašo velikega četrta ob peti uri popoldan.

20. aprila, veliki petek — V Merrylandsu je opravilo velikega petka z branjem pasijona, češčenjem svetega križa in svetim obhajilom ob tretji uri popoldan. Ob sedmi uri zvečer pa imamo pobožnost svetega križnega pota. — Fig Tree ima opravilo velikega petka ob sedmi uri zvečer.

21. aprila, velika sobota — V Merrylandsu bo ob dveh in ob štirih popoldan blagoslov velikonočnih jedil, obakrat tudi molitev pri božjem grobu. Ob sedmi uri zvečer pa imamo blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, krstne vode, obnovitev krstnih obljub, sveto mašo velikonočne vigilijske, vstajenje, procesijo in blagoslov. — Fig Tree ima ob dveh popoldan sveti križev pot in blagoslov velikonočnih jedil.

22. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA — Zgodnja maša v Merrylandsu je ob osmih (pri tej bo ljudsko

petje velikonočnih pesmi), ob 9:30 bo SLOVESNA SVETA MAŠA, pri kateri bo prepeval naš mladinski zbor, ob 11 uri dopoldan pa pozna sveta maša z ljudskim petjem. Fig Tree ima velikonočno službo božjo ob 11:30 dopoldan, Canberra in Brisbane pa ob šesti uri zvečer.

23. aprila, velikonočni ponedeljek — V Merrylandsu je praznična maša ob 9:30 dopoldan. Surfers Paradise ima slovensko službo božjo ta dan ob deseti uri dopoldan.

28. aprila, sobota pred belo nedeljo — Sobotna vigilna maša v Merrylandsu je ob sedmih zvečer. To velja za vse sobote v letu.

29. aprila, bela nedelja, druga velikonočna. — V Merrylandsu je redna služba božja ob 9:30 dopoldan. To velja za vse nedelje v letu. — Ta dan imamo tudi praznično službo božjo v Hamiltonu za rojake Newcastla in okolice. Je ob šesti uri zvečer.

BOŽJI GROB v Merrylandsu bo na veliki petek popoldan po obredih pa do osme ure zvečer, na veliko soboto pa od devete ure dopoldan in do končane vigilne maše. Vabljeni ste, da vpišete svoje ime na pripravljeno seznam ter nakažete, kdaj ste pripravljeni moliti pred Najsvetejšim v božjem grobu.

ZAKRAMENT SPRAVE. — Če med svetoletnim misijonom niste opravili svete spovedi, storite to gotovo za velikonočne praznike. Spovedovanje bo vselej pol ure pred bogoslužjem, na veliko noč pa le pred osmo mašo.

BLAGOSLOV JEDIL naj še posebej omenim: v Merrylandsu bo na veliko soboto ob dveh in ob štirih popoldan, enako po vseh mašah na veliko noč, naj bo pri Sv. Rafaelu ali drugod, kjer je slovenska služba božja, v Fig Tree (Wollongong) še posebej na veliko soboto ob dveh popoldan.

WOLLONGONG — FIG TREE ima slovensko službo božjo na cvetno nedeljo (15. aprila) ob petih popoldan. Pred mašo bo tudi blagoslov zelenja, med mašo pa branje pasijona. Na veliki četrtek je maša zadnje večerje ob petih popoldan, na veliki petek pa celotno opravilo tega dne ob sedmi uri zvečer. Na veliko soboto je ob dveh popoldan sveti križev pot in nato blagoslov velikonočnih jedil, na velikonočno nedeljo pa maša ob 11:30 dopoldan.

CANBERRA ima slovensko mašo na cvetno nedeljo, 15. aprila, ob 11:30 dopoldan, na velikonočno nedeljo (22. aprila) pa ob šestih zvečer. Pridite pravočasno za sveto spoved!

WAGGA-WAGGA bo imela spet obisk slovenskega duhovnika na nedeljo 20. maja. Maša bo ob šestih

zvečer v Mt. Erin kapeli na Edmondson Street.

BRISBANE bo slovenski duhovnik obiskal na velikonočno nedeljo, 22. aprila, ter bo služba božja ob šesti uri zvečer. Pred mašo prilika za sveto spoved.

SURFERS PARADISE je zopet na vrsti za slovensko mašo na velikonočni ponedeljek, 23. aprila, ob deseti uri dopoldan. Cerkev sv. Vincencija na Pacific Highway.

NEWCASTLE ima slovensko mašo na belo nedeljo, 29. aprila. Kraj kot običajno: cerkev Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton. Pred mašo prilika za spoved, po maši pa v dvorani naša običajna čajanka.

MAJNIŠKO POBOŽNOST (šmarnice) bomo imeli pri Sv. Rafaelu vsako sredo, soboto in nedeljo. Priporočamo pa vam, da tudi po družinah opravite vsaj kratko marijansko pobožnost pri večerni molitvi. Prosim pri šmarnicah — poleg splošnih in zasebnih namenov — tudi za našo mladino, za mir in soglasje ter pravo krščansko življenje po naših družinah, za duhovniške in redovniške poklice, za misijone . . .

MATERINSKI DAN je letos v nedeljo 13. maja. Pri maši ob 9:30 se bomo spomnili vseh naših živih in že pokojnih mater. Po maši pa bodo nastopili otroci in z deklamacijami pozdravili ter čestitali dragim mamam. Sledil bo naš običajni piknik.

STOJNICA v Merrylandsu bo zopet obratovala v petek 11. maja. Priporočamo se za primerne stvari in za pomoč pri prodaji.

"PIRHOVANJE" bomo imeli tudi letos, seveda v naši dvorani. Bo na velikonočni ponedeljek, 23. aprila, od šeste do enajste ure zvečer. Igral nam bo ansambel "Fantje treh dežel". Doprinos bo za kritje stroškov, ki smo jih imeli s popravili na cerkvenih zvonikih. Hvaležni smo našim možem, ki so z brezplačnim delom občutno zmanjšali stroške: plačati bo treba le barvo in najemnino za izposojeni oder.

P. EVGEN se je spet oglašil iz Toga. Pozdravlja vse rojake, posebej seveda misijonske dobrotnike.

MLADINSKI KONCERT

. . . bo v priredbi slovenskih verskih središč letos že deseti v vrsti te vsakoletne kulturne prireditve. Letos bo za spremembo v Sydneyu, v novi dvorani verskega središča sv. Rafaela, Merrylands. Dobiček je zopet namenjen v dobrodelne namene, tokrat seveda za sydneyse — za bodoči Dom počitka, ki naj zraste ob cerkvi. Koncert bo v soboto 19. MAJA zvečer.

Pravico do nastopa imajo slovenski mladinci, z glasbenimi, pevskimi in recitacijskimi točkami, skupinsko ali posamič. Če ima nastop več točk, sme biti ena v tujem jeziku. Prijavite se čimprej, ker bodo zadnji prijavitelji prišli v poštev le, če trajanje koncerta še ne bo izpolnjeno. Predložite svoj spored, da ga uskladimo v celoto in ne bo ponavljanja istih pesmi.

Naj bo tudi letošnji MLADINSKI KONCERT kulturni uspeh, obenem pa prijetno srečanje nastopajoče slovenske mladine iz Adelaide in Melbourne s sydneyško! — Prireditelji.

Zahvaljuje se za molitve in gmotno pomoč. S pomočjo dobrotnikov smo po naročilu p. Evgena poslali v Afriko dve vetrnici za črpanje vode in deset vodnih črpalk. Pošiljko je oskrbelo podjetje Southern Cross Machinery v Granville, N. S. W. in je obsegala štiri lesene zaboje, ki so bili naloženi na ladjo v tednu po prazniku svetega Jožefa. Potovali bodo v Afriko preko Londona, kar bo vzelo najmanj štiri do pet mesecev. No, samo da bodo srečno prišli na cilj. S črpalkami na veter, ki jih je p. Evgen videl na obisku med nami po avstralskih farmah, bo skušal oskrbeti naselja svojega misijona s pitno vodo.

NAŠI POKOJNI

Slučajno smo zvedeli, da je 8. februarja letos umrl v Sydneyu IVAN KOTNIK, ki je bil rojen 24. januarja 1932. Pred leti je bil pacient na oddelku 23 psihiatrične bolnišnice v Gladesville. Občasno je bival v Mt. Talbot Hostelu, kamor je prejemal tudi invalidsko pokojnino. Pokopan je bil dne 13. februarja na St. Vincent de Paul oddelku za brezdomce, pokopališče Rookwood (14/4755). Žal ne vemo za pokojnikov rojstni kraj, niti nam niso znani ostali življenjski podatki. Bi nam kdo bralcev mogel postreči z njimi?

V sredo 22. februarja je v Lewishamu na svojem domu umrl JOŽEF ČUŠIN. Rojen je bil 15. marca 1913 v Podbeli kot sin Andreja in Rože. V Avstralijo je emigriral leta 1950. Med drugim je bil zaposlen pri podjetju Sunbeam v Mascotu ter v kuhinji Prince Alfred bolnišnice. Pokojnik zapušča tu nečaka Humberta in Zdravka Marcola. V petek 24. februarja smo opravili pogrebno mašo v pokopališki kapeli svetega Mihaela, blizu naših grobov pokopališča Rookwood, med katerimi (grob št. 83) bo počivalo njegovo truplo.

V petek 2. marca je v Westmead bolnišnici izdihnil JAKOB ROBAR. Rojen je bil 15. maja 1910 v vasi Žabljek (pošta in župnija Laporje) kot sin Jakoba in Marije r. Vengust. Leta 1937 se je v Poljčanah poročil z Veroniko Mlinarič. Družina je prišla v Avstralijo na ladji "Begonia" dne 21. septembra 1957. Robarjevi so živeli v St. Marys, Granville in nazadnje v Wentworth-

ville. Sicer doma izučen za sodarja, se je pokojnik tukaj zaposlil v tovarni aluminija, nato v podjetju za izdelovanje peči. Od osmih otrok sta dva umrla v detinski dobi (Veronika in Martin), ostali pa so Marica por. Cauvoto, Maks (por. z Jožefo Klobasa), Jakob (por. z Leono Spicer), Jožefa por. Twrdy, Janez (por. s Terezijo Koza) in Jože (por. z Robyn Reedy). Vnukov je že dvanajst.

Pokojnik je bil leta 1982 z ženo na obisku v domovini. Tam ga je zadela kap. Po vrnitvi se mu je stanje res nekoliko izboljšalo, zdrav pa ni bil več. Sredi februarja je zopet resno obolel in iskal zdravlja v bolnišnici. Tam je prejel bolniško maziljenje in mirno sklenil svoje zemsko življenje. Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi v torek 6. marca, nato je sledila upepelitev v Pinegrove krematoriju.

V ponedeljek 19. marca je v North Shore bolnišnici umrl v starosti 59 let rojak IVAN JERENKO. Živel je v kraju Narara (Gosford, N. S. W.). Zapušča ženo Heleno ter hčerki Angelo in Margaret. Po pogrebni maši v slovenski cerkvi (petek 23. marca) je bil pokopan na slovenskem delu pokopališča Rookwood. Več podatkov o pokojnem pa trenutno žal nimam.

Dne 20. marca je v Yass-u končal v avtomobilski nesreči TONI DOMINJKO. Rojen je bil 21. marca 1959 v Apačah. Tu zapušča ženo Debro ter hčerke Jessico, Saro in Tanjo; dalje mater Kristino, očeta Antona, sestro Dragico por. Kristanovski ter brata Milana in Štefana. Pogrebno mašo smo imeli v petek 23. marca v stolnici sv. Krištofa, Manuca, A. C. T., pokopan pa je bil na Gungahlin pokopališču v Canberra.

V nedeljo 26. marca ob pol enajstih dopoldan je na svojem domu v Guildfordu, N. S. W., umrla JOŽEFA MILIČEVIČ. Rojena je bila 29. aprila 1922 v družini Jeler v Sevnici ob Savi (oče Mihael in mati Jožefa r. Kozole). V rojstnem kraju je živela do šest-

najstega leta, nato je odšla v Zagreb. Tam se je poročila z Dragutinom Benkovičem, ki pa je čez nekaj let padel v drugi svetovni vojni. Nato se je poročila z Ivanom Svoboda, živel v Virovitici in na Malem Lošnju, toda v kratkem času je spet postala vdova. V Avstralijo je prišla leta 1971 ter se kmalu poročila z Ratkom Miličevićem. Pred tremi leti sta skupaj obiskala domovino, a pokojnica je že čutila bolezen, ob kateri ji po vrnitvi zdravniki niso mogli pomagati. Zadnji čas je veliko trpela. Prejela je sveto popotnico in zakrament maziljenja. Poleg moža Ratka, ki je v boleznih zanj vzorno skrbel, zapušča v Blacktownu sina Borisa in Leopolda Benkovič. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi na torek 27. marca, pokopana pa je bila po katoliškem obredu na srbskem pravoslavnem pokopališču v Rookwoodu.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnih naše iskreno sožalje. V molitvi se spomnimo umrlih, pa tudi žalujočih, da bi jim Bog v svoji ljubezni nadomestil izgubo dragih.

KRSTI so bili sledeči:

Elizabeth Kraynik, Mittagong. Oče Milan, mati Maria r. Pizzi. Botrovala sta Sandra Mavrič in Robert Pizzi. — Mittagong, 14. januarja 1984.

Michelle Anne Vrh, Mermaid Beach, Qld. Oče Stanko, mati Bernarda r. Baša. Botra sta bila Alan Baša in Anita Brljak. — Surfers Paradise, Qld., 11. marca 1984.

Aleksandra Joan Tindale, Strathfield. Oče Michael, mati Alenka r. Lajovic. Botra sta bila Tim Tindale in Kerry Soulof — Merrylands, 25. marca 1984.

POROKA: Roman Divjak, Wanniasa, A. C. T., in **Metka Bilkiewicz**, oba rojena in krščena v župniji sv. Jožefa v Mariboru. Priči sta bila Christopher John McGillion in Alojz Papež. — Merrylands, 25. februarja 1984.

P. VALERIJA

Vljudno ste vabljeni
na **PIRHOVANJE**,
ki bo letos v cerkveni dvorani v Merrylandsu
na velikonočni ponedeljek,
23. APRILA 1984, od 6. do 11. ure zvečer.
Igral bo ansambel "Fantje treh dežel".
Rezervacije sprejemamo do opoldan
na dan prireditve, telefon 637-7147.

Dobrodošli!

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

OSEMNAJSTO POGLAVJE

NAPOLEON TRAVNATE STEPE

Stoječ na medvedjem kožuhi, s hrptom naslonjen na kamin je doktor MacKenzie, tod okoli bolj znan kot »doktor Rob« ali kar »stari Robbie«, čakal, da pride nova strežnica.

Jane se je znašla pred debelušastim možakom majhne postave. Na sebi je imel že hudo obrabljen usnjen telovnik, ogrnjen pa je bil v svetlo pelerino. Njegova drža je bila napoleonska! kratke noge je imel razkoračene, roke sklenjene na prsih, ramena dvignjena. Na njegovem obrazu pa ni bilo nič veličastnega ali nadčloveškega. Če je v koga uprl svoje svetle oči, bi pod košatimi rdečkastimi obrvmi komaj opazil dvoje modrih pikic.

Ko je Jane vstopila, sta bili ti dve drobni očesi zagledani v neko pisanje, ki je bilo razgrnjeno pred njim na mizi. Sklepala je, da je Deryckovo. Ko je svoje oči odtrgal s pisma in jih usmeril vanjo, je v njih opazila začudenje. Molče je čakala in komaj se je obvladala.

»Sestra?« je spregovoril možiček vprašujoče, ko jo je vrtal s svojimi očmi.

»Rosemary Gray, gospod doktor,« je odvrnila Jane spoštljivo.

Počutila se je kot na generalki za kako predstavo v Overdenu. Zdelo se ji je, da bo vojvodinja vsak čas s svojo palico udarila ob parket in zahtevala, naj govori glasneje.

»Aha!« je vzkliknil doktor.

Sledil je dolg molk.

Doktor je z ostrimi pogledi meril sestro od nog do glave, potem pa odprl usta: »Torej ste le prišli k nam, sestra Gray.«

Jane je odleglo, ko je spoznala, da se v zdravnikovi glavi ni porodil nikak sum o njeni istovetnosti.

»Da, gospod, prišla sem.«

Spet premor, nato je doktor nadaljeval: »Zelo me veseli, da ste prišli, sestra Gray.«

»Tudi jaz sem srečna, da sem tu,« je rekla Jane resno.

Komedija je tekla kar lepo in Jane je pričakovala, da

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$24.— Jože Potočnik, Ivan Petelin: \$16.— Slavko Drezga; \$14.— Krista Golob, Andrej Lavrenčič, Peter Mandelj, Zorko Abram, Tereza Kaiser, Martin Berkovec, Ema Simčič, Anton Kristan, Frank Plesničar Jr., Marija Špillar, Anton Berkovec, Anton Kosi, Peter Košak, Pavla Zemljak; \$11.— Jože Režek; \$10.— N.N., Zora Pace, Franc Janežič, George Marinovich, Frank Arnuš; \$9.— Vili Mrdjen; \$8.— Ivan Hanželič, Maks Štavar, Milka Mikac, Vida Kravoš; \$7.50 Martin Baligač; \$6.— John Erpič, Valter Jelenič, Martin Šušarič, Karl Mezgec; \$5.— Josipa Kunek, Tine Kramar; \$4.50 Regina Repolusk; \$4.— Franc Plohl, Julijana Mikac, Drago Jakovac, Danila Pavlič, Mila Vadal, Ivan Nadoh, Ivana Berginc, Slavka Franetič, Milka Medica, Alojz Gombač, Ivan Kampuš, Franc Šabec, Franc Žužek, Olga Lagondar, Franc Saksida, Ivan Leben, Ivanka Kontelj, Alojz Jereb, Ana Kustec, Alojz Bohte, Drago Slavec, Jožef Popošek, Štefka Tomšič, Danica Perko, Lojzka Jug, George Elšnik, Anton Bogovič, Jože Horvat, Justa Glajnarič, Pavel Hvalica, Jože Nemanič, Zofi Brkovec, Jože Košorok, Pavla Bernetig, Anton Mršnik, Roman Zrim, Anton Iskra, Anna Kalc, Franc Horvat, Marija Copot, Alojz Hrast, Anton Kosi, Evgen Benc,

Afriki napovedu-
jejo za letos hudo
lakoto. Boš sode-
loval pri lajšanju
trpljenja?

Franc Šveb, Bruno Zevnik, Daniela Gorup, Viktor Ferfolja, Viljem Bauer; \$3.— Anton Vrisk, Albina Zitterschlagger, Ivan Yerenko, Anica Pegan; \$2.— Dinko Zec, Tinka Urh, Franc Visočnik; \$1.— D. Cervinski, Anica Kodrič, Marija Oražem, A. Luksetič, Albina Konrad.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$200.— N.N. (Sydney); \$50.— Julka Mrčun, N. N., Pavla Zemljak; \$25.— Malči Šostar; \$20.— N. N. (za lačne), družina Anton Kristan (za lačne), družina Slavko Jernejčič (Heidelberg, Vic.) namesto velikonočnih voščil prijateljem in znanecem, Zofi Brkovec, A. & F. Šabec, Ivanka Bajt (A.C.T.) z družino namesto velikonočnih voščil prijateljem in znanecem, George Marinovich, Valerija Pančur; \$10.— Pavla in Jože Čuk (za lačne otroke), T. R., Ivanka Student (za lačne), T. R. (za lačne); \$5.— Franc Stražar, Roman Divjak (za lačne), Maks Štavar; \$4.— Marija Telich (za lačne).

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$10.— N. N. (za veliko noč); \$4.— N.N.; \$1.50 Elizabeta Rozman.

V POMOČ POSTOPKU

BOŽJEGA SLUŽABNIKA BARAGA:

\$7.20 Rozalija Legiša.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE 1984 so na razpolago v upravi MISLI. Naročite jih, dokler jih še imamo! Ena in druga zbirka obsega štiri knjige, ki so vredne branja. Cena mohorjev iz Celovca je letos 16 dolarjev, mohorjevke iz Gorice pa so en dolar dražje, torej 17 dolarjev. Tam je knjižni trg manjši, zato tudi manjša naklada, kar seveda zviša stroške.

Naj tu omenim, da poštnina v ceni ni vključena, če vam moramo knjige poslati po pošti.

Z naročbo ne dobite le štiri knjige domačega branja, ampak z naročnino pomagata zamejskemu slovenskemu tisku, ki se bori pod različnimi pritiski, tudi finančnimi, za obstoj.

bo zdaj zdaj zaslišala, kako ji vojvodinja izza kulis navdušeno šepeta. Naenkrat se je doktor obrnil k njej in spet jo je prebodel prodoren pogled njegovih modrih zenic, ko ji je rekel: »Če sem prav razumel, miss Gray, ste prišli sem bolj zato, da bi negovali bolnikovega duha in ne toliko njegovo telo. Nikar se ne trudite, da bi mi kaj razlagali. O vsem me je natančno obvestil sir Deryck Brand, ki je bolniku predpisal sestro-tajnico in izbral vas. Popolnoma se strinjam z njegovo odločitvijo. Dovolite mi samo pripombo: občudujem ga, kako imenitno je izbral zdravilo.«

Jane se je molče priklonila.

»Menim tudi, miss Gray, da vam nimam prav veliko povedati glede ravnanja z bolnikom. Sir Deryck vas je gotovo o vsem dobro poučil. Sedaj bo najvažnejše, da bolniku pomagata, da se začne počasi zanimati za zunanji svet... Tisti, ki izgube vid, so namreč v nevarnosti, da se zapro v neki notranji svet, v svet spominov, vračanja v preteklost, obžalovanja in sanj. To je pač zanje edini vidni svet.«

Jane se je zdrznila. V njej se je zbudilo zanimanje: tale mali, nenavadni škot jo očitno lahko nauči marsičesa.

»Razumem vas,« mu je rekla. »Prosim vas, bodite tako ljubeznivi in dajte mi nekaj praktičnih navodil.«

»No, povedal sem, kaj je zdaj prevzelo gospoda Dalmaina... Zdi se mi, da je pri njem nemogoče vzbuditi najmanjše zanimanje za zunanji svet. Noče sprejemati obiskov, ne mara, da bi mu prebiral pisma, ki prihajajo na njegov naslov. Ure in ure ne spregovori. Če ne bi govoril vsaj z menoj in strežajem, bi človek mislil, da je obenem z darom vida izgubil tudi dar govora. Če bo kdaj izrekel željo, da bi rad govoril z menoj na štiri oči, kot

pravimo, nikar ne hodite iz sobe. Pojdite k vratom, kakor da greste ven, potem pa pridite nazaj. Želim, da se pričate, kako je sposoben za napor. Vaša glavna naloga, sestra Gray, bo ta: dan za dnem mu morate pomagati, da se spet sprijazni z življenjem, z življenjem slepega človeka pač, toda tudi tako življenje ne mora biti nujno nedelavno. Zdaj, ko je minila nevarnostakega vnetja, bo lahko začel vstajati, hoditi po sobi in si pri tem pomagati s tipom in sluhom. Po poklicu je bil umetnik; slikar ne bo več, ima pa še veliko drugih sposobnosti, ki bodo njegovi umetniški naravi omogočile, da se izživi.»

Nenadoma je zdravnik utihnil ter se naglo obrnil k Jane ter ji zastavil vprašanje: »Je Garth morda glasbenik?«

Jane je bila zelo previdna z odgovorom: »Sir Deryck mi o tem ni nič pripovedoval, doktor MacKenzie, zato mi ni znano, če je gospod Dalmain glasbenik.«

»A tako...« je zamomljajal mali zdravnik. »No, potrudite se, da odkrijete to. Ko sva že pri tem: ali vi, sestra, igrate na klavir?«

»Nekaj malega.«

»Dobro, dobro,« je nadaljeval zdravnik. »Gotovo tudi požete?«

Jane je pritrdila.

»To sem želel vedeti. Draga moja gospodična, strogo vam predpisujem, da za nobeno ceno nikoli ne zaigrate ali zapojete pred gospodom Dalmainom. Mi, ki imamo zdrave oči, lahko prenesemo, da nam ljudje, ki znajo 'nekaj malega' igrati, pokažejo tisto malo, kar znajo, ker pri tem lahko gledamo okoli sebe in mislimo na kaj drugega. Slep človek, ki ima umetniški čut, pa bi lahko ob takem poskusu kar ponorel od bolečine... Tej nevarnosti se ne smemo izpostavljati. Žal mi je, da vam moram to zabiti, ker me boste morda imeli za neotesanega, toda bolnikovo dobro počutje se mi zdi važnejše kot obzirnost do vas.«

Jane se je nasmehnila. Skot ji je začel biti všeč.

»Zelo bom pazila,« je rekla, »da pred gospodom Dalmainom ne bom igrala ali pela.«

»Izvrstno!« je prikimal zdravnik. »Dovolite, da vam zdaj šepnem na uho, kaj smete narediti: peljite ga do klavirja in posadite ga za glasbilo in tam se bo čutil varnega. Ko bo začutil tipke pod prsti, ga le pustite, naj da duška svoji želji po skladnih zvokih. Cele ure se bo zabaval na ta način. Če je v resnici glasbenik, kar upravičeno sklepam po klavirju v njegovi delovni sobi, bo začel takoj z veseljem igrati. Moja prva dolžnost, sestra Gray, pa je, da vas takoj zdaj predstavim bolniku.«

Jane je začutila, kako ji je kri izginila z obraza in se viharno pognala proti srcu. Vendar je ohranila mir ter molče čakala.

Doktor MacKenzie je pozvonil in brž se je prikazal Simpson.

»Prinesite steklenico sherryja, kozarček in nekaj keksov!« mu je rekel.

(Nadaljevanje sledi)

Lepa, nam vsekakor domača in pomembna slika sadnega drevesa v pomladanskem cvetju skozi prazne late bližnjega kozolca. Cvetje obeta sad, je pa lahko veliko vzrokov, da do sadu ne pride. In te prazne late čakajo, da bodo dobi-le pridelek žitnega polja, sušile potrebno krmo za živino, pa se lahko zgodi, da bo pridelek uničen: morda po suši, morda po neurju step-tan v grudo...

Takih in podobnih nesreč ne moremo preprečiti, od nas pa zavisi, koliko sadu obeta naše življenje. Samo enkrat živimo, samo enkrat pride do cvetja in naše late ne smejo ostati prazne. Od nas zavisi, kakšen bo naš sad in pridelek, ko bo prišla jesen življenja...

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

VELIKONOČNI SPORED v adelaidskem verskem središču bo sledeči:

Na veliki četrtek zvečer ob sedmi uri – sveta maša spomina zadnje večerje. Po sveti maši bo molitvena ura za duhovniške in redovniške poklice.

Veliki petek – spomin na Gospodovo trpljenje, njegovo smrt na križu in njegov pokop. **Zvečer ob šesti uri** bodo pri nas obredi tega dne. Po končanih obredih bomo imeli molitveno uro pred božjim grobom. Ta dan je strogi post.

Velika sobota – ob deveti uri zjutraj imamo križev pot, nato izpostavitev Najsvetejšega v božji grob, kjer bo ostalo ves dan. Kot pretekla leta, se bodo družine vrstile v molitvi, v spomin na nekdanjo "stražo pri božjem grobu". **Ob štirih popoldne** blagoslov velikonočnih jedil. **Zvečer ob sedmi uri** bomo pričeli z obredi velike sobote, ki jih bomo zaključili z vstajensko procesijo okoli cerkve, z zahvalno pesmijo in blagoslovom z Najsvetejšim.

Velika noč, praznik Gospodovega vstajenja. – Ob deseti uri dopoldne slovesna sveta maša, popoldne ob peti uri pa tiha sveta maša za vse dobrotnike slovenskega misijona v Adelaidi.

Velikonočna spoved bo 17. aprila zvečer ob sedmi

uri. Pred pričetkom spovedovanja bomo imeli skupno pripravo. Za to priložnost bo v spovednici na razpolago tudi duhovnik hrvaške skupnosti. Vsi si rezervirajte čas za ta večer, ki bo bližnja priprava na praznike.

Prilika za spoved bo tudi na veliki četrtek, veliki petek in na veliko soboto ves dan. Na velikonočno nedeljo ne bo spovedovanja!

Na nedeljo po veliki noči, 29. aprila, prireja mladinski zbor Svete Družine po glavni maši B.B.Q. v mladinski lopi za cerkvijo. Vsi prijatelji mladine iskreno vabljeni! Z udeležbo jim bomo pomagali pri st kritju stroškov za potovanje v Sydney, kjer bodo v maju nastopili na letošnjem Mladinskem koncertu.

KRSTA: Dne 4. marca je naša skupnost z veseljem sprejela novo članico **Rahelo Pistor**. Starši so Ricky in Suzana r. Jenko, botri pa Sonja Pahor in Slavko Jenko. Krst je bil med sveto mašo, med katero je prepeval naš mladinski zbor. Mama novokrščenke je bila več let pevka tega zbora – morda bo njegova članica čez nekaj let tudi hčerka Rahela.

Dne 13. marca pa je bil s krstom sprejet v našo skupnost **Timotej Loft**. Starši so Christopher James Loft in Julie May r. Bric. Botri so bili Graciela Bric in Brian Thomas.

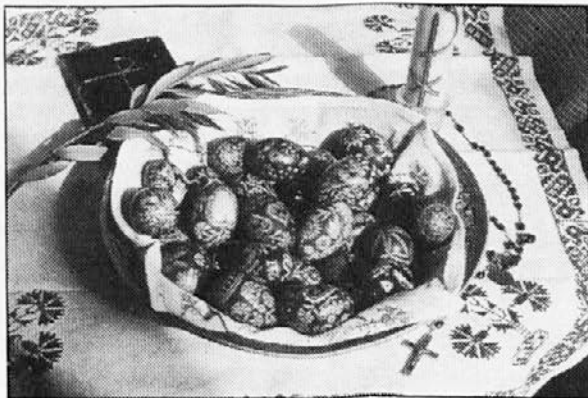
Staršem iskreno čestitamo, novokrščencema pa želimo modrosti in blagoslova božjega na življenjsko pot.

Dne 27. januarja je med nami umrl **Jože Testen** in bil pokopan 28. januarja. Maša zadušnica je bila v farni cerkvi Srca Jezusovega v Hindmarshu. Žalujemo družini naše iskreno sožalje, pokojni rojak pa naj počiva v božjem miru.

Radijska oddaja v priredbi adelaidskega verskega središča je vsako prvo in tretjo sredo v mesecu, ob osmi uri zvečer na valovih 5EBI FM.

Toliko za danes, saj ob bližajočih praznikih časa že primanjkuje. Blagoslovljeno veliko noč vsem!

P. JANEZ

ZNAMKARSKA ZANIMIVOST

VEČKRAT sem že razmišljal o tem in se čudil, da tudi mnoge v svetu priznane kot revne dežele, ki jih pesti nerazvitost in lakota, neverjetno skrbijo za izdajanje izredno lepih poštinskih znamk. Filatelisti, ki jih je toliko po vsem svetu, morajo biti tega veseli. Afriška dežela TOGO na primer, kjer delujejo naši posinovljeni slovenski misijonarji-frančiškani: prav na vsakem pismu od tam najprej pritegne vso mojo pozornost znamka, tako je pestra. Po vsebini slike in izdelavi, po velikosti pa tudi večja od naših avstralskih znamk. Dežela TOGO je bila svoj čas francoska kolonija in je ohranila tako po šolah kot v parlamentu francoski jezik, saj je v deželi cel kup jezikov in narečij, da se ljudje med sabo ne razumejo. Dežela je ohranila tudi marsikaj drugega v francoskem duhu in okusu — morda s tem razložimo lahko tudi pestrost njenih lepih znamk.

A naj pridem k stvari! Res prijetno sem bil presečen ob zadnjem pismu, ki mi ga je poslal p. HUGO DELČNJAK, O.F.M., dolgoletni misijonar v Togu, zdaj pa na posebnem tečaju o avdiovizualnih katehetskimi sredstvih v Madridu, Španija. Vrsticam je p. Hugo namreč priložil še nerabljeno znamko dežele Togo. V sliki na znamki sem spoznal — še predno sem videl napis in prebral p. Hugonovo pismo — cerkev v Kanté, ki jo je pozidal naš misijonar Hugo. Znamka je izšla kot božična znamka za leto 1983. Da so izbrali ravno cerkev p. Hugona, je vsekakor vzrok v tem, ker jo je zidal v preprostem slogu domače stavbne umetnosti.

Tudi p. Hugo je bil prijetno iznenaden, ko mu je duhovnik-domačin iz njegove nekdanje postaje Kanté

pisal in vrsticam priložil dve znamki s podobo njegove okrogle cerkve. (Mi pa smo hvaležni njemu, da je eno odstopil nam.) Saj takega priznanja ni nikdar pričakoval. Upravičeno piše v pismu: "... Kar malo napa me je prevzelo ob tem, da je cerkev, ki sem jo zgradil, kljub viharju nasprotovanja in brez škofove pomoči, postala znana na znamkah. Je res neke vrste vzor afriške konstrukcije. Za to sem bil in sem še vedno hvaležen dobrotnikom Slovincem po svetu. Kot sem vam pisal ob posvečenju cerkve, je delež avstralskih Slovencev velik: eno petino vseh stroškov ste krili. Še enkrat Bog vsem povrni! ..."

Kaj ne prevzema tudi nas ponos, zlasti še vse dobrotnike misijona v Togu, da je "naša" cerkev ovekovečena na znamki? Pa naj jo podere kak hud vihar, ali pa uniči kako bodoče preganjanje kristjanov — na znamki bo ostala v albumih filatelistov po vseh koncih sveta. Nemo bo govorila o Kristusovem nauku, o požrtvovalnosti slovenskih misijonarjev in o slovenskih darovalcih, ki so doprinesli svoje, da se je mogla dvigniti iz tal črne celine.

Menim, da je novica o "slovenski" afriški znamki vredna objave. Naj nas navduši, da dela misijonarjev ne bomo gluho in slepo obšli, ampak pomagali iz zaledja po svojih najboljših močeh.

MED CVETNO NEDELJO IN VELIKIM PETKOM...

Danes ljubezen, jutri sovražstvo. — Danes zvestoba, jutri izdaja. — Danes hvala, jutri graja. — Danes zaupanje, jutri obup. — Danes veselje, jutri žalost. — Danes uspeh, jutri polom. — Danes nežnost, jutri surovost. — Danes odločnost, jutri nejasnost. — Danes vera, jutri dvom. — Danes vse, jutri nič.

Med cvetno nedeljo in velikim petkom se odigrava naše življenje.

STROKOVNJAKI menijo, da bodo znanstvena odkritja Ericha Blechschmidta, uglednega in svetovno-znanega anatoma, prispevala k pravilnejšemu vrednotenju človeka in njegovega dostojanstva ter pomagala v boju proti splavu. Mož-strokovnjak namreč že desetletja proučuje razvoj človeškega življenja od zarodka dalje. Rezultati njegovega znanstvenega raziskavanja so zamajali Hecklova biogenetski zakon. Mož po svojih kritičnih ugotovitvah dokazuje, da je človekov zarodek v vseh razvojnih dobah popolnoma različen od vseh živalskih zarodkov. Človek je nekaj posebnega.

AMERIŠKI ČASOPISI poročajo o zadnjem izumu ameriške tehnologije – robotu, ki opravlja natakarsko delo: sprejema naročila, zmešati zna več sto različnih koktajlov, jih naliva v kozarce z ledom ali brez njega, kakor mu je pač naročeno. Zanimivo pa je, da noče streči vinjenim gostom. Programiran je namreč tako, da sprejema naročila le ob naravnem glasu, ne odziva pa se na glasove, ki so že popačeni od alkohola. Robotov izumitelj je Ron Meyer v Kaliforniji, a ocenjen je na 65.000 dolarjev.

NA JAPONSKEM pa imajo na sporedu, da bodo letos izdelali 30.000 industrijskih robotov, kar je 25 odstotkov več kot lani. Sploh moramo pričakovati, da bo robotov na svetu vedno več in več. Kar priznajmo pri vsem tem, da vsi skupaj ob moderni tehniki postajamo roboti brez srca ter izgublamo bolj in bolj svojo individualnost.

V SALZBURŠKI ŠKOFIJI v Avstriji proslavljajo to leto kot posebno "Virgilovo leto". Letos namreč poteka 1200 let od smrti sv. škofa Virgila, irskega misijonarja, ki je v osmem stoletju napravil Salzburg za pomembno središče dušnega pastirstva. Tudi za naš narod je svetnik zelo pomemben, saj je poslal na Koroško škofa sv. Modesta, ki je misijonaril med našimi predniki in postavil Slovencem prvo cerkev – pri Gospe Sveti, kjer je tudi pokopan.

Za visoki jubilej so predvidene številne cerkvene prireditve v Salzburgu in vsej škofiji, pa tudi mednarodni glasbeni, plesni in gledališki festival ter mednarodni znanstveni simpozij o svetem škofu Virgilu ter njegovem plodovitem delu.

NADŠKOF V LORETU, znameniti Marijini božji poti, pa je objavil za svojo škofijo posebno jubilejno marijansko leto – za dvatisočletnico rojstva Jezusove Matere Marije. Loretsko svetišče je v teku stoletij videlo tudi veliko slovenskih romarjev – gotovo se bodo to posebno leto spet odpravili na pot.

ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE so sredi predvolilnega boja. A to velja le za demokratsko stranko, kajti republikanska je zagotovila kandidaturu dosedanjemu predsedniku Reaganu. Demokratska stranka očitno podpira bivšega podpredsednika Mondaleja, zelo pa presenečajo tudi uspehi kandidata Garryja Harta, četudi mu je Mondale zavrnil že vrsto zmag. Vsekakor zadnja beseda še ni izrečena. Tudi in še zlasti na političnem polju je sreča zares opoteča...

NAPOVEDUJEJO, da bo vojna med Irakom in Iranom trajala še dolga leta, če ne pride do kakega zunanjega posega ali pa res kaj nepredvidenega vmes. V svet so zadnje čase prišle obtožbe Irana, da irška vojska uporablja kemično orožje, zlasti plinske bombe, ki so prepovedane po mednarodnih pravilih. Irak pa trdi, da so Iranci sami na svojih vojaki poskušali kemično orožje, zdaj pa za posledice dolžijo njih. Tudi obtožujejo iranske voditelje, da pošiljajo na fronto in v boje – otroške čete. Tako otroci postajajo nedolžne žrtve bojne vihre.

DOLGO JE VZELO, vsa leta od zadnje vojne, da se je poljski partijski in državni voditelj Jaruzelski končno spomnil, da po šolah in raznih javnih prostorih še vise križi. Cerkev je vendar ločena od države, zato je

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff. Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**TUDI TO LETO POLET: 6. JUNIJA 1984
MELBOURNE / LJUBLJANA**

**in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije:**

Iz Melbourn: 6/6/84 ob 09.25 AM

Prihod v Ljubljano: 7/6/84 ob 04.55 zjutraj

Iz Sydneya : 6/6/84 ob 12.40

**(Za udeležence iz S.A. Polet Adelaide/
Melbourne je vključen v ekonomsko
ceno potovanja do Ljubljane in nazaj)**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

*Obrnite se pravočasno do nas,
da dobite podrobnejša pojasnila!*

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

bilo 13. marca objavljeno: oblasti so se nepreklicno odločile, da to zamudo popravijo in odstranijo vse križe. Vse izgleda, da je do odločitve prišlo nalašč ob zahtevi poljskih škofov, naj bo narodu vrnjen socialni mir in pravice, ki jih tak mir vsebuje.

Cerkev se je naravno postavila na stran študentov, ki po vsej Poljski odločno protestirajo proti odstranjevanju križev iz šolskih prostorov. — Tudi papež, ki sicer v svoje govore noče vmešavati notranje zadeve svoje rodne domovine, je po dolgem času spet spregovoril o Poljski. To zadnjo potezo poljske komunistične vlade je označil kot "zelo bolečo zadevo".

RIM je sprejel v dneh od 22. do 26. febr. letos skupino okoli 1300 slovenskih svetoletnih romarjev, ki so prišli iz matične domovine, pridružili pa so se jim tudi zamejski rojaki iz Gorice, Trsta, Benečije in Korotana ter zdomski Slovenci iz Nemčije in drugih evropskih držav. Z romarji so bili tudi slovenski škofje. Ljubljanski nadškof Šuštar je 23. februarja blagoslovil nove prostore v našem papeškem zavodu Sloveniku, po poldne istega dne pa so se romarji udeležili papežev maše, ko je z njim somaševalo okoli 4000 duhovnikov.

Naslednji dan so bili slovenski romarji sprejeti pri svetem očetu. V imenu vseh ga je pozdravil nadškof Šuštar, papež pa je odgovoril z govorom v lepi slovenščini. Ob tej priliki je papež vsem trem slovenskim

škofijam daroval vsaki po dve veliki svetoletni sveči: eno je namenil stolni cerkvi, drugo kaki Marijini božji poti v škofiji.

PREDSEDNIK Mednarodnega olimpijskega odbora je Španec Juan Antonio Samaranch. Vse dni letošnje zimske olimpijade se je mudil v Sarajevu, kjer je kot predsednik tudi nastopal ob otvoritvi in zaključku. Mož je praktičen katoličan in tega ne skriva, kar je prijetno iznenadilo udeležence olimpijade, pa marsikateremu boječnežu iz dežel kot je Jugoslavija vzbudilo vest. Samaranch je obe nedelji med olimpijado sodeloval pri maši: 12. februarja se je udeležil bogoslužja ob osmih v sarajevski stolnici, 19. februarja pa ob enajstih v cerkvi sv. Jožefa. Obakrat je pristopil z ženo tudi k obhajilu.

Tudi mnogi olimpijci so se med igrami udeleževali bogoslužja po sarajevskih cerkvah, nekateri kar v svojih športnih oblekah. Olimpijsko naselje pa je prav tako nudilo tri prostore za bogoslužje ali meditacijo, da je tako ustreglo tujim vernikom med olimpijci.

V JANUARJU je prišla preko Rima vest, da je umrl v Južni Afriki dolgoletni slovenski misijonar **Albin Kladnik**, doma iz Luč v Savinjski dolini, kjer se je rodil leta 1914. Bil je član misijonarjev Srca Jezusovega, ki so imeli pri Ljubljani Knobleharjev zavod, žal po vojni odvzet Cerkvi in podržavljen. V misijonih je deloval p. Kladnik od leta 1949 pa do smrti. R. I. P.

kotiček naših mladih

DRAGI OTROCI!

Tokrat se bomo spet ustavili v Melbournu, ki je dobil novo slovensko zdravnico. Z veseljem vam jo predstavljam in seveda stavljam za zgled, saj je vztrajala in dosegla zaželjeni cilj. Pa tudi slovenščina ji še teče, kar ji — tukaj rojeni — vsekakor šteje v dobro. Zapomnite si, otroci: vedno je bolje znati dva jezika kot pa samo enega!

DR. SUZANA KOROŠEC je bila rojena 22. februarja 1958 kot hčerka gospe Vere Korošec in pokojnega Jakoba Korošec, poznane plesarskega mojstra, ki je žal pred nekaj leti preminul v avtomobilski nesreči. Šolski pouk je začela Suzana v "Our Lady's School" Sunshine. Nato je dve leti obiskovala srednjo šolo v Sunshine, štiri leta pa je hodila na University High School, Flemington. Medtem je eno leto preživel tudi v Združenih državah ameriških kot takoimenovani "Exchange Student". Po vrnitvi iz Amerike je v Flemingtonu maturirala, nato pa se je odločila za študij medicine. Sprejeta je bila na medicinsko fakulteto Monash Univerze, kjer je bila dne 7. decembra lanskega leta (1983) promovirana za doktorico medicinske vede in sicer z najboljšo oceno med 160 novimi zdravniki, ki so prejeli diplome.

Novi zdravnici slovenskega rodu vsi iskreno čestitamo. Zdaj že pridno uporablja svoje medicinsko znanje — njeno prvo delovno mesto je Dandenong Hospital v Dandenongu. Želimo ji mnogo uspehov pri lajšanju človeške bede, ki jo je toliko ravno po bolnišnicah. Zdravniški poklic je lep in zahteva veliko žrtev, pa je morda prav zato še bolj vreden vseh naporov.

TAKO JE TREBA

STA SKLENILA ANGELČKA,
MODRIJANA Z NÉBA:
MOTNA JE ŽE BOŽJA LUČ,
UMITI JO BO TREBA.

VZEL JE PRVI KANGLICO
Z BISERNO VODICO,
VZEL JE DRUGI LESTVICO
Z DROBCENO ROČICO.

PRVI JE NA ZLAT OBLAK
KANGLICO POSTAVIL,
VLJUDNO SE PRIKLONIL JE,
BOŽJO LUČ POZDRAVIL.

DRUGI LESTVICO NA ROB
JE PRISLONIL, LEJTE.
ŽE UMIVA BOŽJO LUČ...
NIČ SE MU NE SMEJTE!

BLIZU JE VELIKA NOČ.
KAKOR NOVO Z NEBA
SONCE NAM SIJALO BO.
DA, TAKO JE TREBA!

Mirko Kunčič

Najprej moram Kotičkarje (ali pa starše!) malo okregati: od zadnje izdaje MISLI do danes se ni niti eden oglasil. Ali veste, kaj to pomeni za Strička? Žalosten je, ko ni dobil tako dolgo nobenega pisma. Ni ti takega ne, ki je brez podpisa in naslova...

No, se boste pa do drugikrat poboljšali, kajne? Za veliko noč boste imeli več časa: sedite in mi napišite, kakšni so vaši prazniki! Tako sem radoveden.

Ste v tem Kotičku morda pričakovali slikanico? Da ne bo vedno samo božična in velikonočna, sem se tokrat premislil. Bom za maj kaj lepega poiskal in Kotičkarje razveselil. Ampak samo pod pogojem, da mi boste pisali.

Naj dodam, da je Striček že star in pozabljiv. Ob tem pisanju sem se šele spomnil, da zmagovalka božične slikanice (Ivanka Debevec, Ryde, NSW) še zdaj čaka nagrado. Joj, o joj! Takoj se bom za kazeno uščipnil v... (Kam naj se uščipnem, otroci? Pozabil sem, kje najbolj boli.) Ivanki pa bom še danes poslal nagrado. Saj ne bo zamere, kajne, Ivanka?

Vsem želim zares lepe praznike ob vstalem Zvečarju! — Striček.

SPRINGVALE, VIC. — Slovensko društvo "Planica" je v soboto in nedeljo — 10. in 11. marca 1984 — proslavljalo slovesno otvoritev nove velike dvorane ob enajstletnici ustanovitve društva. Proslave so se udeležili vsi slovenski klubi Viktorije, pa tudi iz Adelaide, Canberre in Sydneya. Po govorih predsednika "Planice" g. Lojzeta Kovačiča in gostov — viktorijskega ministra za etnične zadeve g. Spykerja, županje ge. Trezise in ge. Aleksandre Ceferin — so predstavniki slovenskih klubov čestitali in poklonili darila. S tekmovalni v športu, bogatim kulturnim sporedom in plesom je bil zaključen prvi dan.

Za nedeljo pa je odbor "Planice" naprosil g. p. Bazilija, da je imel v novi dvorani sveto mašo, med katero je blagoslovil društvene prostore. Polna dvorana vernikov je zelo lepo sodelovala s petjem in molitvijo, ter posebnimi prošnjami ob blagoslovu.

Člani "Planice" so lahko upravičeno ponosni na svoje delo. Čestitamo! — **Poročevalec.**

PERTH, W. A. — Leto je minilo od nepozabnega obiska ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. Takih obiskov nismo vajeni, saj niso pogosti, s tem pa ni rečeno, da niso dobrodošli. Morda jih še bolj cenijo majhne in oddaljene skupine, kot je ta naša na Zavadu, daleč od vseh treh slovenskih verskih središč. Zato pa nam je ostalo lansko prijetno srečanje s slovenskim nadškofom v zares lepem spominu, tako domača maša in nadpastirjeve tople besede, kakor večer v Slovenskem domu, ki ga je nadpastir ob tej priliki tudi blagoslovil.

Vi, p. urednik, ste kot nadškofov spremljevalec iz-

rabili priliko, da ste nas z njim obiskali in smo se spoznali. Se bomo še kdaj videli? Bo zlatomašnik dr. Mikula še prišel med nas, ali bomo običajni brez obiskov slovenskega duhovnika? Veseli bi bili, da bi se vsaj enkrat na leto srečali v cerkvi pri slovenski maši, skupaj pomolili in skupaj zapeli. Zdaj, ko nas povezuje Slovenski klub in njegov Dom, bi bilo tudi slovensko mašo morda lažje organizirati in vsem sporočiti, kdaj in kje se bomo našli v cerkvi.

Pismu prilagam zadnjo številko naših klubskih "Novic", da boste videli, da smo kljub majhnemu številu in oddaljenosti od drugih rojakov kar zelo delavni. Celo slovensko šolo imamo: vodi jo dr. Pušenjak, ki je zanj sestavil tudi učbenik. In načrte delamo za Slovensko vasico z Ljudskim domom, šolo, igralno sobo in domačo gostilnico ter seveda stanovanji za upokojence. Nedavno smo zvedeli, da smo uspeli tudi s pol ure tedensko slovenskega radijskega programa na postaji 6 NR.

Še nekaj: Ob nadškofovem obisku so toliko slikali, tako pri cerkvi kot potem v Slovenskem domu. Pa se ne spominjam, da bi kakšna slika prišla v MISLI iz našega oddaljenega konca celine. Morda pa zdaj ob

K sliki in v odgovor dopisniku iz Perth: Res smo daleč narazen in je s slikami nadškofovega obiska ostalo samo pri obljubah. Prekasno za objavo sem takrat dobil le par slik od Tomšičevih — naj pride zdaj ob obletnici vsaj ena teh v MISLI: z vrta gostoljubne Tomšičeve družine, kjer smo bili pred odhodom na letališče (17.2. 1983). Med nadškofom in mano je krajevni župnik, dr. Mikulova glava pa je tudi nekje med ostalimi. — Urednik

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

obletnici? Razveselili nas boste z njo.

Če pismo objavite, moje ime, prosim, ohranite zase, saj ne iščem za svoje poročanje niti priznanja niti karanja tukajšnjih rojakov. Vi in vsi bralci našega mesečnika prejmite iskrene slovenske pozdrave iz daljnega Zapada! — N. N.

CAIRNS, QLD. — Hvala za redno pošiljanje MISLI. Le kaj bi tukaj v samoti brez slovenskega branja. So naša edina zveza s Slovenci po širni Avstraliji in toliko novega ter zanimivega zvemo iz njih.

V lanski septembrski številki so MISLI pisale o pokojni rojakinji Anici Bernik iz Gordonvale. Po-brskala sem po telefonski knjigi, če je kakšno tako ime tu okrog nas. Res sem ga našla: živijo v Cairnsu. Sicer sem se dolgo pripravljala, saj ne veš, koga kličeš in kako bodo sprejeli zanimanje tuje osebe. Končno sem se le opogumila. Oglasil se je ženski glas: poveda-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

la je, da je naslov oz. telefonska številka res v zvezi s pokojno, ona da je žena sina pokojne Anice. Dala mi je dovoljenje, da uredništvu lahko pošljem njihov naslov. — Tako se preko MISLI povezavamo in zvemo drug za drugega.

V isti številki sem z zanimanjem brala tudi članek o mladem g. Faležu, ki je odpotoval iz Canberre v Kanado ter prevzel mesto avstralskega vice-konzula v Vancouverju. Ker imam v istem kanadskem mestu prijatelje, s katerimi se dopisujem, sem stran v MISLIH o tem fotokopirala in jim jo poslala. Bili so veseli in so želeli, da bi se z g. Faležem in njegovo družino spoznali. Res so se našli in sicer za božič pri slovenski maši. Spoznala ga je po sliki iz MISLI in ga nagovorila. Bil je zelo presenečen, da ga kdo v Kanadi pozna. Tako je bila družina mojih prijateljev prva slovenska družina, ki so jo Faleževi srečali v deželi za Tihim oceanom.

Nekaj sem Vam nadrobila na papir, da boste videli, kako MISLI pletejo razne vezi in kako so nam zelo dobrodošle. Le naj nas še dolgo obiskujejo s svojo pisano vsebino!

Lepe pozdrave vsem bralcem iz tropskih krajev na severu Avstralije! — Marija Vravnik.

* * *

Škot vpraša spotoma sina: "Ali imaš obute nove čevlje?" — "Ja, ata!" — "Potem pa delaj po možnosti večje korake!"

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je JANEZ JONTEZ. Njegov rojstni kraj je Bukovec nad Velikimi Poljanami. Išče ga mama Ivanka, ker se že dolgo ni javil in je zanj v skrbeh. Kakršno koli novico o njem javite na uredništvo, ali pa na naslov Mrs. Julka Pečnik, 6/9 George Ave., Broadbeach, 4217, Qld. — Telefon: (075)388664.

Bi kdo morda vedel, kje se nahaja JOŽE NOVAK? Njegov zadnji naslov je bil Bathurst, N. S. W. Jože je bil rojen v Račah dne 19. marca 1949. Že štiri leta se ni oglašil domačim, kar je zanj zelo nenavadno. Uredništvo MISLI bo hvaležno za kakršno koli vest o pogrešanem, da jo posreduje domačim.

PO "SLOVENSKO"
SE NASMEJMO!

- + Glasovi od zgoraj se daleč slišijo, glasovi od spodaj so pa veliko bolj nevarni.
- + Vsi smo zapravljali, ostalo je pa samo nekaterim.
- + Direktor predstavi direktorju prišleca: "Ta tovariš obvlada 17 jezikov in je doktor ved, pa bi bil mogoče primeren, da bi prevajal v slovenščino vse, kar na sestankih govorimo . . ."
- + Včasih so možgani ovira za pravilno mišljenje.
- + Je že res, da naša kultura usiha, ampak kljub temu je ne bi smeli zalivati z gnojnico.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vokal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.
Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se
E. & C. ROBNIK

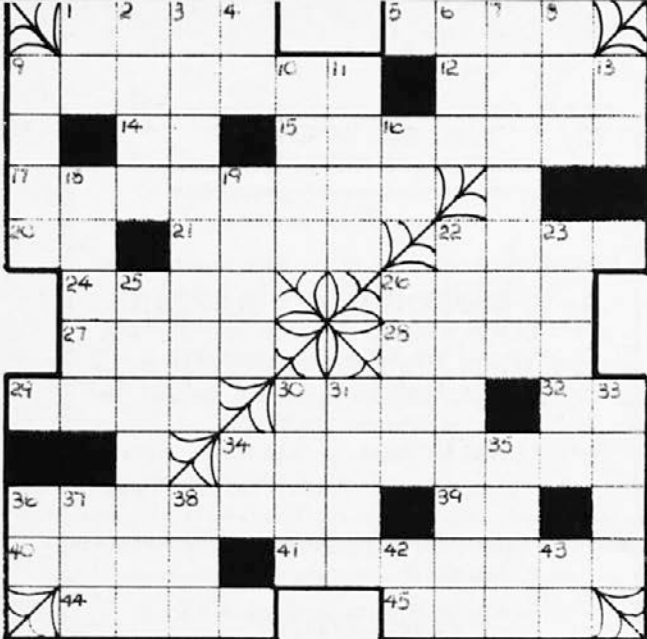
- + On je živ dokaz, da se dobro ujemata poškrabljen
srajca in prazna glava.
- + Vse se stara, samo oblast ne.
- + Dandanes so takšni časi, da si človek upa pokazati
zobe samo dentistu.
- + "Imam dva sinova: eden ves suknjič razruga na ko-
molcih, drugi pa vse hlače na kolenih. Kaj vendar po-
čneta?" — "Čisto po tebi! Najprej si se plazil, pozne-
je pa odrival."

HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074 TEL.: 465 0263
(Bundoora Industrial Park) A.H.: 459 7275

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. ni kratak; 5. v enem članku teh Misli omenjena afriška dežela; 9. slap; 10. brez tega ni kruha; 14. in v latinščini; 15. opravičenje; 17. vrsta ljubezni; 20. ali v angleščini; 21. gnaj, vrsta kamnine; 22. ladijska paluba; 24. od alkohola omamljen; 26. biser Slovenije; 27. dve deželi loči; 28. cepi, deli; 29. očiščena vlakna bombaža; 30. oblika kruha; 32. ali, mar; 34. zobna goba, ki povzroča vnetje; 36. ponos Slovenije; 39. veznik; 40. odprtina v steni; 41. gorsko drvo; 44. del perila; 45. omejuje svobodo, varuje, ali pa je za okras. — Navpično: 1. besedica, ki odloči mejo časa; 2. pokrit; 3. igra za srečo; 4. kratica za glavno pošto; 6. ime pralnega praška; 7. medtem ko govori; 8. dragoceni del telesa; 9. znamo; 10. zatočišče (tujka); 11. okrajšano žensko ime; 13. površinska mera; 16. kratica za gospo; 18. tujka za duh, vonj; 19. žensko pokrivalo; 22. naglavno pokrivalo (pomanjševalnica); 23. ime pokojnega patra, ki je deloval med nami; 25. žensko ime; 26. drugo ime za zobnik (rastlina); 30. zidanica; 31. tekoča snov iz ognjenika; 33. proti nalezljivi bolezni odporen (tujka); 34. kratica za glej; 35. vrata iz lat v plotu (4. sklon); 36. tega leta (kra-

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane...

OBISČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

tica); 37. večno mesto; 38. negovan gozdiček; 42. mednarodna kratica za registrirano družbo; 43. kratica za elektronski volt.

Rešitev pošljite do 30. aprila na uredništvo!

REŠITEV križanke v zadnjih Mislih:

Vodoravno: 6. lotos; 8. polenovka; 9. enook; 10. Ljubljana; 12. anketa; 13. strd; 16. klet; 17. tleti; 19. opat; 20. osat; 21. raketa; 24. Mojstrana; 26. hčerk; 27. ponižnost; 28. mleko. — Navpično: 1. Novo mesto; 2. konj; 3. rezbar; 4. morje; 5. ukana; 7. oznani-lo; 11. last; 13. svest; 14. Toško čelo; 15. pastorek; 18. igra; 20a (ta številka je v križanki po pomoti izpadla in beseda pomeni: stričeva žena) strina; 22. po-joč; 23. Eskim; 25. nesi!

Križanko so poslali: Antonija Glušič, Slovenske se-stre Slomškovega doma, Francka Anžin in Marija Špi-lar, Zalika Svenšek, Ivanka Žabkar, Zorka Persič, Jo-že Grilj, Lidija Čušin, Ivanka Študent, Albina Konrad. Za nagrado je žreb izbral Zorko Persič.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozihi pokojnih.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. — Cena 6.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. — Cena 5.— dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM — Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.— dol.

DREAM VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brule. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.— dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE — (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!